

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/1042

z dnia 27 maja 2025 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz produktów walcowanych płaskich z żeliwa lub stali niestopowej, pokrytych lub powleczonych cyną pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) 16 maja 2024 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”) Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa lub stali niestopowej, pokrytych lub powleczonych cyną („produkty powlezione cyną”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („państwo, którego dotyczy postępowanie”, „Chiny” lub „ChRL”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej 2 kwietnia 2024 r. przez European Steel Association („EUROFER” lub „skarżący”). Skarga została złożona w imieniu przemysłu Unii zajmującego się wytwarzaniem produktów powleczonych cyną w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2024/2731⁽³⁾ Komisja poddała rejestracji przywóz produktów powleczonych cyną.

1.3. Środki tymczasowe

- (4) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego w dniu 17 grudnia 2024 r. Komisja przedstawiła stronom podsumowanie dotyczące zaproponowanych ceł oraz szczegóły dotyczące obliczania marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii. Zainteresowane strony poproszono o przedstawienie uwag na temat prawidłowości obliczeń w ciągu trzech dni roboczych.
- (5) Komisja otrzymała uwagi od Baoshan Iron & Steel Co., Ltd. i WISCO-Nippon Steel Tinplate Co., Ltd. („grupa Baosteel”), a także od Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd. („Shougang Jingtang”), ale żadne z przedsiębiorstw nie przedstawiło uwag na temat prawidłowości obliczeń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. C, C/2024/3112, 16.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/3112/oj>.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2731 z dnia 24 października 2024 r. poddające rejestracji przywóz produktów walcowanych płaskich z żeliwa lub stali niestopowej, pokrytych lub powleczonych cyną pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2024/2731, 25.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2731/oj).

- (6) 14 stycznia 2025 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2025/81 (*) („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz produktów powleczonech cyną pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

1.4. Dalsze postępowanie

- (7) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), grupa Baosteel, skarżący, Shougang Jingtang, Trivium Packaging B.V. („Trivium”), Chińskie Stowarzyszenie Żelaza i Stali („CISA”), Metal Packaging Europe („MPE”) i Steelforce Packaging BV („Steelforce”) przedłożyli uwagi na piśmie, w których wyrazili swoją opinię na temat tymczasowych ustaleń, w terminie przewidzianym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (8) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie argumentów. Odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem skarżącego. Na wstępnym etapie nie otrzymano żadnych wniosków o przeprowadzenie posiedzeń wyjaśniających przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (9) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Dokonując ostatecznych ustaleń, Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach zmieniła swoje tymczasowe wnioski.
- (10) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz produktów powleczonech cyną pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono termin do zgłaszania uwag na temat ostatecznych ustaleń.
- (11) Uwagi na piśmie dotyczące ujawnienia ostatecznych ustaleń otrzymano od grupy Baosteel, skarżącego, Shougang Jingtang, CISA, MPE i Steelforce.
- (12) W następstwie ujawnienia żadna ze stron nie wystąpiła z wnioskiem o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego. Ponadto żadna ze stron nie wystąpiła o interwencję rzecznika praw stron.

1.5. Argumenty przedstawione po wszczęciu postępowania

- (13) W swoich uwagach na temat rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stowarzyszenie CISA nie zgodziło się z oceną Komisji zawartą w sekcji 1.4 tego rozporządzenia, w której Komisja odrzuciła twierdzenia CISA, że w skardze nie przedstawiono dowodów wystarczających, aby uzasadnić wszczęcie przedmiotowego dochodzenia.
- (14) CISA podtrzymało również swoje twierdzenia, że niepoufne streszczenia informacji wykorzystanych w skardze nie były wystarczająco szczegółowe, co naruszało jego prawo do obrony. CISA wyraziło opinię, że Komisja niesłusznie uznała te informacje za wystarczająco szczegółowe i że należało na nowo przedłożyć odpowiednio streszczoną wersję skargi nieopatrzoną klauzulą poufności.
- (15) Stowarzyszenie EUROFER kontrargumentowało, że CISA nie poparło swoich wcześniejszych twierdzeń nowymi argumentami, a jedynie je powtórzyła.
- (16) W odniesieniu do stanowiska CISA streszczonego w motywie 14 powyżej Komisja zauważyła, że – zgodnie z argumentem EUROFER – CISA nie przedstawiło żadnych nowych argumentów ani dowodów w celu wykazania, dlaczego w tej kwestii Komisja popełniła błąd w swoim tymczasowym wniosku. W związku z tym Komisja odrzuciła to stwierdzenie i podtrzymała swoje wnioski przedstawione w motywie 19 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że dane zawarte w wersji skargi nieopatrzonej klauzulą poufności pozwoliły na prawidłowe zrozumienie istoty informacji przekazanych z klauzulą poufności oraz że w tym względzie nie doszło do naruszenia prawa do obrony.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/81 z dnia 13 stycznia 2025 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa lub stali niestopowej, pokrytych lub powleczonej cyną pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/81, 14.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/81/oj).

- (17) Jeżeli chodzi o twierdzenie CISA dotyczące niewystarczających dowodów w skardze, CISA w istocie powtórzyło swój pogląd, że przy ocenie, czy dowody są wystarczające do wszczęcia przedmiotowego dochodzenia, Komisja powinna była w większym stopniu uwzględnić inne czynniki potencjalnie powodujące szkodę, w szczególności wpływ rosnących cen surowców i energii. CISA utrzymywało, iż sam ten czynnik stanowił zaprzeczenie tego, że do szkody poniesionej przez przemysł Unii istotnie przyczyniły się inne czynniki.
- (18) Komisja wskazała, że istnienie innych czynników, które mogą mieć wpływ na sytuację przemysłu Unii, nie musi oznaczać, że skutki przywozu produktu po cenach dumpingowych dla sytuacji tego przemysłu nie są istotne, ani nie osłabia ono związku przyczynowego między przywozem produktu po cenach dumpingowych a sytuacją przemysłu Unii. W istocie korelacja między pogorszeniem się sytuacji przemysłu Unii i zwiększeniem penetracji rynku przez przywóz produktów po cenach dumpingowych, które znacznie podcinały ceny przemysłu Unii, wyraźnie wskazywała na istnienie związku przyczynowego.
- (19) Ponadto fakt wzrostu kosztów produkcji został wyraźnie uznany w samej skardze, w pkt 159–161, a także w pkt 205 w ramach analizy związku przyczynowego. Zatem czynnik ten w istocie uwzględniono w ogólnej ocenie, czy dowody są wystarczające, zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (20) Komisja odrzuciła zatem argumenty CISA i potwierdziła swoje wnioski z motywów 6–26 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (21) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń CISA ponownie powtórzyło te same twierdzenia, utrzymując, że streszczenie jawnej wersji skargi było niewystarczająco szczegółowe, dowody były niewystarczające do wszczęcia dochodzenia oraz że nie uwzględniono innych czynników potencjalnie powodujących szkodę.
- (22) CISA utrzymywało, że w związku z tym jego prawo do obrony było naruszane w toku całego dochodzenia. Ponieważ obecnie tym naruszeniom proceduralnym nie można zaradzić na tak późnym etapie dochodzenia, CISA stwierdziło, że dochodzenie powinno zostać zakończone.
- (23) Wobec braku nowych argumentów Komisja podtrzymała swoje stanowisko przedstawione w motywie 20 powyżej. Biorąc pod uwagę, że Komisja nie stwierdziła zatem żadnych naruszeń proceduralnych dotyczących przedmiotowego dochodzenia, a CISA nie przedstawiło żadnych istotnych dowodów potwierdzających takie naruszenia, Komisja odrzuciła wniosek CISA o zakończenie dochodzenia z powyższych względów.

1.6. Kontrola wyrywkowa

- (24) Nie otrzymano żadnych uwag na temat kontroli wyrywkowej producentów eksportujących, producentów unijnych ani importerów niepowiązanych.
- (25) Dnia 14 stycznia 2025 r. Komisja otrzymała od chińskiego przedsiębiorstwa Jiangsu Kemao New Materials Technology Co., Ltd wniosek o uwzględnienie go w dochodzeniu jako współpracującego producenta eksportującego.
- (26) Jak określono w sekcji 5.3.1 zawiadomienia o wszczęciu, jedynie producenci eksportujący, którzy zgodzili się na włączenie ich do próby, lecz nie zostali do niej wybrani, zostaną uznani za współpracujących („nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący”). W związku z tym wniosek ten odrzucono, ponieważ przedsiębiorstwo nie zgłosiło się w terminie określonym w sekcji 5.3.1 lit. a) zawiadomienia o wszczęciu zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, co jest wymagane na mocy art. 9 ust. 6 wspomnianego rozporządzenia.

(27) W związku z tym potwierdza się dobrane próby.

1.7. Indywidualne badanie

(28) Nie otrzymano żadnych wniosków o indywidualne badanie.

1.8. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

(29) Przeprowadzono dalsze wizyty weryfikacyjne w trzech następujących przedsiębiorstwach powiązanych grupy Baosteel zajmujących się sprzedażą:

- Baosteel Europe, Monachium, Niemcy,
- Baosteel España, Barcelona, Hiszpania,
- Baosteel Italia, Genua, Włochy.

(30) Wizyta weryfikacyjna odbyła się również u użytkownika Massilly Holding S.A.S („Massilly”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

(31) W motywie 41 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych przedstawiono definicję produktu objętego dochodzeniem. Produktem objętym dochodzeniem są cynowane wyroby walcowane płaskie, z żeliwa lub stali niestopowej, pokryte lub powleczone cyną, nawet pokryte tworzywem sztucznym lub lakierowane („produkty powleczone cyną”), obecnie objęte kodami 7210 11 00, 7210 12, ex 7210 70, 7210 90 40, ex 7210 90 80, 7212 10, oraz ex 7212 40 (kody TARIC 7210 70 10 15, 7210 70 80 20, 7210 70 80 92, 7210 90 80 20, 7212 40 20 10, 7212 40 80 12, 7212 40 80 30, 7212 40 80 80 oraz 7212 40 80 85).

(32) W motywie 43 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zdefiniowano produkt objęty postępowaniem jako produkt objęty dochodzeniem pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej.

(33) Wobec braku uwag dotyczących produktu objętego dochodzeniem, produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego, potwierdza się motywy 41–50 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3. DUMPING

3.1. Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego

(34) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń chińskie stowarzyszenie eksporterów CISA ponownie przedstawiło uwagi na temat zastosowania w przedmiotowym dochodzeniu metody określonej w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Grupa Baosteel powtórzyła także swoje stwierdzenie, że Komisja powinna odrzucić argument skarżącego dotyczący domniemanych znaczących zakłóceń.

(35) Po pierwsze, CISA powtórzyło swoje stwierdzenie, że dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu („sprawozdanie”) nie spełniał standardu bezstronnego i obiektywnego dowodu. CISA twierdziło, że sprawozdanie nie było bezstronne ani obiektywne, ponieważ napisano je w celu pomocy producentom unijnym w sporządzaniu skarg przeciwko Chińskiej Republice Ludowej.

(36) Po drugie, CISA powtórzyło swoją uwagę, że w celu dostarczenia dowodów na znaczące zakłócenia w Chinach w skardze opierano się na wcześniejszych dochodzeniach antydumpingowych, podczas gdy Komisja powinna wykazać istnienie praktyk dumpingowych w każdym dochodzeniu. CISA zauważyło, że Organ Apelacyjny WTO stwierdził, iż „proste uwzględnienie przez odniesienie wniosków z jednego ustalenia w innym ustaleniu zwykle nie wystarczy, by można było je uznać za uzasadnione i odpowiednie wyjaśnienie”^(?).

(37) Ponadto CISA stwierdziło, że jego zdaniem art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie jest zgodny z zasadami określonymi w art. 2.2 porozumienia antydumpingowego, jeśli chodzi o wykorzystanie kraju reprezentatywnego do ustalenia kosztów na potrzeby skonstruowania wartości normalnej.

^(?) USA – Cła antydumpingowe i wyrównawcze (Chiny), sprawozdanie Organu Apelacyjnego, pkt 354.

- (38) Komisja zauważyła, że w motywach 72–117 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych przedstawiono szczególnie własne ustalenia Komisji dotyczące istnienia znaczących zakłóceń w produkcji produktów powleczonych cyną w Chinach, z odniesieniem do różnych łatwo dostępnych źródeł.
- (39) W swoich uwagach CISA i grupa Baosteel nie zakwestionowały dowodów włączonych do akt przez Komisję we wskazanych motywach rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (40) Do uwag CISA dotyczących sprawozdania i skargi odniesiono się już w motywach 120–127 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (41) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń CISA powtórzyło swoje argumenty przedstawione w związku z ujawnieniem tymczasowych ustaleń, opisane w motywach 34–39 powyżej.
- (42) CISA ponownie stwierdziło, że zastosowanie przez Komisję art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie było poparte obiektywnymi dowodami ani nie miało należytego uzasadnienia prawnego i odesłało Komisję do swoich uwag dotyczących ujawnienia tymczasowych ustaleń.
- (43) CISA nie przedstawiło żadnych nowych dowodów wykazujących, że w toku przedmiotowego dochodzenia Komisja nie powinna była stosować art. 2 ust. 6a.
- (44) Biorąc pod uwagę, że ani CISA, ani grupa Baosteel nie przedstawiły w swoich uwagach żadnych nowych dowodów, potwierdza się wnioski Komisji zawarte w motywach 118–135 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2. Wartość normalna

3.2.1. Istnienie znaczących zakłóceń

- (45) Motyw 203 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stanowi, że w przypadku objętych próbą producentów eksportujących, którzy przywozili rudę żelaza z państw i którym nie postawiono zarzutów dotyczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a, Komisja przyjęła nieznieształconą cenę płaconą przez objętych próbą producentów eksportujących, a nie wartość odniesienia ustaloną powyżej na podstawie malezyjskich cen importowych.
- (46) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń skarżący przedstawił uwagi dotyczące wpływu China Minerals Resources Group ⁽⁶⁾ („CMRG”) na kupno przywożonej rudy żelaza w Chinach. Twierdził, że CMRG jest zarządzana przez państwo grupą służącą do wspólnego zakupu surowców i że wiele państwowych hut stali „zleciło CMRG realizację wszystkich pilnych zamówień [...] w celu konsolidacji zakupów rudy żelaza”.
- (47) EUROFER przedłożyło do akt komunikat prasowy ⁽⁷⁾ z dnia 6 października 2023 r., w którym napisano, że CMRG prowadzi „rozmowy z czterema głównymi dostawcami rudy żelaza na świecie – Rio Tinto, BHP, Vale oraz Fortescue Metals – [i] dąży do uzyskania preferencyjnych warunków dotyczących transportu, jakości itp.”.
- (48) W związku z tymi doniesieniami prasowymi EUROFER zwróciło się do Komisji o uważne sprawdzenie twierdzeń chińskich producentów eksportujących, że kupują oni przywożoną rudę żelaza po nieznieształconych cenach.
- (49) Na początku dochodzenia rząd Chin („rząd ChRL”) otrzymał kwestionariusz dotyczący zakłóceń w sektorze produktów powleczonych cyną, ale nie udzielił odpowiedzi. W związku z tym Komisja poinformowała rząd ChRL, że w odniesieniu do zakłóceń w tym sektorze stosuje przepisy art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (50) Komisja ustaliła, że CMRG utworzono w dniu 22 lipca 2022 r. dekretem Komisji ds. Nadzoru nad Aktywami Państwowymi i Zarządzania Nimi działającej przy Radzie Państwa („SASAC”) ⁽⁸⁾.

⁽⁶⁾ <http://www.cmr-co.com/> (dostęp 28 lutego 2025 r.).

⁽⁷⁾ [https://gmk.center/en/news/chinas-new-state-owned-company-has-begun-negotiations-with-major-iron-ore-suppliers/#:~:text=China%20Mineral%20Resources%20Group%20\(CMRG,materials%20for%20the%20next%20year](https://gmk.center/en/news/chinas-new-state-owned-company-has-begun-negotiations-with-major-iron-ore-suppliers/#:~:text=China%20Mineral%20Resources%20Group%20(CMRG,materials%20for%20the%20next%20year) (dostęp 28 lutego 2025 r.).

⁽⁸⁾ <http://www.sasac.gov.cn/n2588030/n2588924/c25601477/content.html> (dostęp 28 lutego 2025 r.).

- (51) Według strony internetowej CMRG celem grupy jest „świadczenie usług w zakresie bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców oraz zapewnianie rozwiązań dostosowanych do potrzeb sektorów takich jak przemysł stalowy. Chcemy wspierać odporne i zrównoważone ekosystemy przemysłowe i jednocześnie zapewniać stabilność i wysoką jakość rozwoju łańcuchów przemysłowych i łańcuchów dostaw poprzez budowę partnerstwa strategicznego ze światowymi dostawcami minerałów, klientami końcowymi i liderami w sektorach portowym, żegludowym, handlowym i finansowym, a także w drodze rozwoju inteligencji cyfrowej, zielonej technologii i zrównoważonych praktyk w zakresie zasobów mineralnych”⁽⁹⁾.
- (52) Chińscy producenci eksportujący grupa Baosteel i Shougang Jingtang odpowiedzieli na te uwagi EUROFER dotyczące wpływu CMRG na ich transakcje kupna rudy żelaza oraz, na wniosek Komisji, przedstawili dalsze informacje na temat tych transakcji i warunków umownych.
- (53) Po pierwsze Komisja zauważyła, że omawiane twierdzenie wysunięto na późnym etapie postępowania, przez co nie było wystarczająco dużo czasu na odpowiednie zbadanie przedstawionych zarzutów. Termin zgłaszania uwag na temat znaczących zakłóceń określony w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania wynosił 37 dni od dnia publikacji.
- (54) Dowody zebrane następnie od producentów eksportujących objętych próbą wykazały, że CMRG rzeczywiście była zaangażowana w niektóre umowy w sprawie zamówień na rudę żelaza zawarte między producentami eksportującymi a dostawcami z państw trzecich.
- (55) Biorąc jednak pod uwagę fakt, że w okresie objętym dochodzeniem CMRG nie miała jeszcze pełnej sprawności operacyjnej, ponieważ rozpoczęła działalność dopiero na początku 2023 r., oraz że Komisja nie mogła zgromadzić dodatkowych informacji i zweryfikować informacji przedłożonych przez strony na tym późnym etapie postępowania, Komisja uznała, że nie ma wystarczających dowodów na potwierdzenie argumentu EUROFER.
- (56) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń EUROFER ponownie stwierdziło, że Komisja powinna była zbadać wpływ CMRG na ceny rudy żelaza pozyskiwanej przez objętych próbą producentów eksportujących i powinna była zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego wykorzystać dostępne fakty, aby odrzucić ceny importowe rudy żelaza płacone przez chińskich producentów eksportujących.
- (57) Komisja ustaliła, że rola CMRG w pozyskiwaniu przywożonej rudy żelaza była ograniczona i nie mogła znacząco wpłynąć na cenę nabycia przywożonej rudy żelaza przez objętych próbą producentów eksportujących w trakcie dochodzenia. EUROFER nie przedstawiło żadnych nowych informacji, które byłyby sprzeczne z dowodami zawartymi w aktach sprawy, w związku z czym wnioski Komisji pozostały niezmienione.

3.2.2. Kraj reprezentatywny

- (58) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń EUROFER przedstawiło dalsze uwagi dotyczące wyboru Malezji jako kraju reprezentatywnego, w których stwierdziło, że w szczególności rynek stali był zakłócony przez przywóz z Chin, czego dowodem było toczące się dochodzenie antydumpingowe dotyczące chińskich płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco. EUROFER ponownie zauważyło, że w Malezji obowiązują wymogi w zakresie licencjonowania wywozu rudy żelaza i że przyjmuje się tam inny rok obrotowy niż w Chinach, to jest od kwietnia do marca.
- (59) Grupa Baosteel argumentowała, że dochodzenie antydumpingowe prowadzone w Malezji dotyczyło stali powlekanej, a nie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco, które są produktem stalowym rynku niższego szczebla, a nie materiałem wsadowym przy wytwarzaniu produktów powleczonych cyną. Ponadto dochodzenie w Malezji wszczęto po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem.
- (60) EUROFER nie zaproponowało innego kraju reprezentatywnego i wezwało Komisję jedynie do dokładnego sprawdzenia wartości odniesienia z Malezji wykorzystanych do skonstruowania wartości normalnej.
- (61) Komisja potwierdziła zatem wykorzystanie Malezji jako kraju reprezentatywnego. Sprawdzenie wartości odniesienia opartych na malezyjskich cenach importowych czynników produkcji opisano w sekcji 3.2.3.
- (62) Wobec braku innych uwag dotyczących wyboru kraju reprezentatywnego, potwierdza się motywy 137–156 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽⁹⁾ <http://www.cmr-co.com/whoWeAre> (dostęp 28 lutego 2025 r.).

3.2.3. Źródła, na podstawie których ustalono poziom niezniekształconych kosztów

- (63) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń EUROFER przedstawiło uwagi na temat stosowania malezyjskich wartości odniesienia dla sproszkowanej rudy żelaza, węgla koksowego i stali walcowanej na gorąco.
- (64) Po pierwsze, EUROFER przedstawiło uwagi dotyczące malezyjskiej ceny importowej sproszkowanej rudy żelaza, w których stwierdziło, że cena ta była niższa niż cena w innych wskaźnikach, w tym wskaźniku Platts (IODEX CFR Chiny 62 % FE).
- (65) EUROFER nie przedstawiło jednak żadnych dowodów na to, że malezyjska cena importowa rudy żelaza była zniekształcona lub że cena i wielkość przywozu do Malezji były niereprezentatywne, a jedynie na to, że wskaźnik Platts był wyższy. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (66) Ponadto EUROFER argumentowało, że w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem Komisja odmówiła wykorzystania rzeczywistych cen nabycia rudy żelaza przez grupę Baosteel, ponieważ ustaliła, że na ceny te wpływały stosunki między przedsiębiorstwami powiązanymi grupy Baosteel lub znaczące zakłócenia występujące w Chinach ⁽¹⁰⁾.
- (67) EUROFER przytoczyło również ustalenia Komisji z dochodzenia antydumpingowego dotyczącego niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, w którym Komisja uznała, że wpływ na sytuację w zakresie rudy żelaza ma ingerencja rządu ⁽¹¹⁾.
- (68) W dochodzeniu dotyczącym wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem Komisja ustaliła, że grupa Baosteel nie dokonywała przywozu bezpośrednio, lecz za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego mającego siedzibę w Hongkongu. Nie stwierdzono, że taka sytuacja miała miejsce w okresie objętym obecnym dochodzeniem.
- (69) Ustalenia z dochodzenia dotyczącego wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych nie miały tutaj zastosowania, ponieważ producenci eksportujący objęci próbą pozyskiwali rudę żelaza bezpośrednio ze źródeł spoza Chin. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (70) Następnie EUROFER stwierdziło, że malezyjska wartość odniesienia dla węgla koksowego była niższa niż wskaźnik Platts („Prem Low Vol HCC FOB Aus”).
- (71) Nie przedstawiono żadnych innych dowodów na to, że cena importowa w kraju reprezentatywnym była zniekształcona lub niereprezentatywna, w związku z czym Komisja odrzuciła ten argument, a wartość odniesienia nie została zmieniona.
- (72) EUROFER przedstawiło uwagi również na temat zastosowania opracowanego przez Fastmarkets wskaźnika „Walcowane na gorąco zwoje ze stali (pochodzące z Japonii, Korei i Tajwanu), przywóz, CFR Wietnam” jako wartości odniesienia dla stali walcowanej na gorąco, stwierdzając, że wykorzystany wskaźnik był niższy niż średnia wartość innych dostarczonych przez EUROFER wskaźników opracowanych przez MEPS oraz że wietnamskie ceny importowe byłyby potencjalnie zniekształcone przez przywóz z Chin, o czym świadczy wszczęcie dochodzenia antydumpingowego w sprawie przywozu z Chin płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco.
- (73) EUROFER argumentowało również, że w prowadzonym obecnie przez Komisję dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco pochodzących z Wietnamu bada się, czy w Wietnamie występują zakłócenia w handlu surowcami w odniesieniu do węgla i rudy żelaza.
- (74) Ponieważ jednak wartość odniesienia pochodząca od Fastmarkets nie obejmowała przywozu z Chin do Wietnamu, a EUROFER nie przedstawiło dowodów na to, że ceny importowe przy przywozie z Japonii, Korei i Tajwanu były zniekształcone, Komisja odrzuciła ten argument.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/2247 z dnia 15 listopada 2022 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Brazylii (Dz.U. L 295 z 16.11.2022, s. 7), motywy 61–62.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/58 z dnia 14 stycznia 2022 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki po dokonaniu przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 10 z 17.1.2022, s. 17), motywy 138–141.

- (75) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń EUROFER ponownie zwróciło się do Komisji o rozważenie zastosowania innych, wyższych wartości odniesienia dla sproszkowanej rudy żelaza, węgla koksowego i stali walcowanej na gorąco (HRF).
- (76) Ponieważ EUROFER nie przedstawiło żadnych nowych informacji, które sugerowałyby, że stosowane wartości odniesienia były zniekształcone, a jedynie że były one znacznie niższe niż inne wskaźniki międzynarodowe przedstawione przez EUROFER i z tego jedyne powodu rzekomo zniekształcone, argumenty te odrzucono.
- (77) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń grupa producentów eksportujących Baosteel przedstawiła uwagi na temat wartości odniesienia dla granulatu rudy żelaza i węgla gazowego.
- (78) W kwestii wartości odniesienia dla granulatu rudy żelaza grupa Baosteel stwierdziła, że wartość ta była rażąco wysoka i niemożliwe było, aby cena granulatu rudy żelaza przewyższała cenę zwojów walcowanych na gorąco, które są produktem rynku niższego szczebla.
- (79) Komisja nie zgodziła się, by był to powód do odrzucenia wartości odniesienia, która opiera się na niezniekształconej malezyjskiej cenie importowej przy przywozie w znacznych ilościach. Nie przedstawiono innych dowodów na to, że cena importowa w kraju reprezentatywnym była zniekształcona lub niereprezentatywna.
- (80) Komisja nie znalazła też dowodów na to, że z porównania wartości odniesienia dla granulatu rudy żelaza opartej na malezyjskich cenach importowych z wartością odniesienia dla zwojów walcowanych na gorąco, która opiera się na wskaźniku Fastmarkets, wynikałoby, iż któraś z tych wartości odniesienia jest zniekształcona.
- (81) Następnie grupa Baosteel zwróciła się do Komisji o rozpatrzenie alternatywnych wartości odniesienia zamiast malezyjskiej ceny importowej. Te alternatywne wartości obejmowały trzy wskaźniki publikowane przez Platts w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem, mianowicie FOB Tubarão (Brazylia); CFR Północne Chiny oraz cena oferty brazylijskiego eksportu granulatu rudy żelaza w basenie Oceanu Atlantyckiego FOB. Wszystkie trzy wskaźniki wykazywały cenę niższą od malezyjskiej ceny importowej.
- (82) Ponieważ nie przedstawiono żadnych innych dowodów na to, że cena importowa w kraju reprezentatywnym była zniekształcona lub niereprezentatywna, argument ten odrzucono.
- (83) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń grupa Baosteel ponownie zwróciła się do Komisji o zmianę wartości odniesienia dla granulatu rudy żelaza, ponieważ uważa ją za zbyt wysoką w porównaniu z innymi międzynarodowymi wskaźnikami, które grupa Baosteel przedstawiła w następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń, a także w porównaniu z wartościami odniesienia dla zwojów walcowanych na gorąco, które w stosunku do granulatu rudy żelaza są produktem rynku niższego szczebla.
- (84) Grupa Baosteel zwróciła się do Komisji o obliczenie, w charakterze rozwiązania alternatywnego, wartości odniesienia dla granulatu rudy żelaza z zastosowaniem metody obliczania wartości odniesienia dla produktów ubocznych, tj. poprzez wykorzystanie stosunku granulatu rudy żelaza do zwojów walcowanych na gorąco.
- (85) Komisja ponownie odrzuciła pierwszy argument, ponieważ grupa Baosteel nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że zastosowana wartość odniesienia była zniekształcona.
- (86) Komisja zauważyła, że na wstępnym etapie rzeczywiście odrzuciła malezyjską wartość odniesienia dla zwojów walcowanych na gorąco, opartą na cenach importowych, i zastąpiła ją wskaźnikiem Fastmarkets.
- (87) W motywie 171 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja wyjaśniła, że porównanie malezyjskiej ceny importowej stali walcowanej na zimno i stali walcowanej na gorąco sugeruje, że cena importowa stali walcowanej na gorąco może nie być reprezentatywna.
- (88) Grupa Baosteel nie przedstawiła jednak żadnych dowodów na to, że z porównania malezyjskiej ceny importowej granulatu rudy żelaza i wskaźnika Fastmarket dla zwojów walcowanych na gorąco wynikałoby, iż cena importowa granulatu rudy żelaza jest niereprezentatywna.
- (89) Jeżeli chodzi o drugi wniosek grupy Baosteel, Komisja odrzuciła możliwość skonstruowania wskaźnika referencyjnego dla granulatu rudy żelaza z zastosowaniem metody dla produktów ubocznych, które nie są przedmiotem handlu ani przywozu do kraju reprezentatywnego, ponieważ granulat rudy żelaza jest w istocie przedmiotem handlu i przywozu w znacznych ilościach.

- (90) Po drugie, grupa Baosteel przedstawiła uwagi na temat wartości odniesienia dla węgla gazowego, w których to uwagach stwierdziła, że niemożliwe było, aby cena węgla gazowego przewyższała cenę węgla koksowego, oraz że malezyjska cena importowa była rażąco wysoka. Grupa Baosteel zwróciła się do Komisji o rozpatrzenie alternatywnych wartości odniesienia, takich jak ceny w portach australijskich i europejskich lub wartość odniesienia podawana przez Metal Bulletin, którą wykorzystano w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem ⁽¹²⁾.
- (91) Komisja ustaliła, że przywóz węgla koksowego do Malezji odbywał się na znaczącą skalę. Ponieważ nie przedstawiono żadnych innych dowodów na to, że cena importowa w kraju reprezentatywnym była zniekształcona lub niereprezentatywna ani że wartość odniesienia nie odzwierciedlała ceny węgla koksowego wykorzystywanego przez producentów eksportujących objętych próbą, argument ten odrzucono.
- (92) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Shougang Jingtang przedstawiło uwagi dotyczące wartości odniesienia dla sproszkowanej rudy żelaza i złomu stalowego.
- (93) Shougang Jingtang argumentowało, że aby obliczyć koszty rudy zakupionej na rynku krajowym, którą przedsiębiorstwo zużyło, Komisja powinna wykorzystać wartość odniesienia dla sproszkowanej rudy żelaza w Malezji, zamiast zastępować tę wartość ceną zapłaconą za rudę żelaza przywiezioną przez przedsiębiorstwo.
- (94) Komisja przyjęła ten argument i zastąpiła koszty sproszkowanej rudy żelaza zakupionej na rynku krajowym wartością odniesienia z Malezji.
- (95) W kwestii złomu stalowego Shougang Jingtang zwróciło uwagę, że złom stalowy wykorzystywany jako czynnik produkcji obejmował złom stalowy z recyklingu, w przypadku którego Komisja powinna była zastosować wartość odniesienia obliczoną przez nią dla złomu stalowego będącego produktem ubocznym.
- (96) Ponieważ Shougang Jingtang nie wyszczególniło wykorzystania złomu stalowego z recyklingu jako odrębnego czynnika produkcji w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu ani podczas wizyty weryfikacyjnej, Komisja nie była w stanie zweryfikować zużycia złomu stalowego na takim poziomie szczegółowości. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (97) W związku z ujawnieniem ostatecznych ustaleń Shougang Jingtang ponownie zwróciło się do Komisji o rozdzielenie czynnika produkcji na złom pierwotny i złom z recyklingu, mimo że przedsiębiorstwo nie przedstawiło tego podziału w żadnym z przekazanych dokumentów ani nie został on zweryfikowany podczas wizyty weryfikacyjnej, ponieważ według przedsiębiorstwa dane te były dostępne w ramach odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (98) Komisja zbadała dowód dołączony do pierwotnej odpowiedzi Shougang Jingtang na pytania zawarte w kwestionariuszu, do którego to dowodu przedsiębiorstwo się odnosiło, i nie znalazła we wspomnianym dowodzie żadnych informacji, które pozwoliłyby na rozdzielenie czynnika produkcji na złom pierwotny i złom z recyklingu. Dowód ten przedstawiono jako informację bazową dla tabeli kosztów produkcji, jednak w tabeli tej nie dokonano rozróżnienia między złomem pierwotnym a złomem z recyklingu.
- (99) W związku z tym Komisja postanowiła odrzucić ten argument, ponieważ przedsiębiorstwo powinno było zauważyć potrzebę rozdzielenia tego czynnika produkcji we właściwej tabeli podczas udzielania odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, w trakcie procesu uzupełnienia braków lub podczas weryfikacji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i postanowiło go nie rozdzielać.

3.2.4. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski

- (100) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń EUROFER zasugerowało zmianę źródła kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków na przedsiębiorstwo, którego działalność jest bardziej zbliżona do działalności producentów eksportujących, i zaproponowało Leader Steel Holdings Berhad ⁽¹³⁾. Shougang Jingtang argumentowało też, że wybrane przedsiębiorstwo z kraju reprezentatywnego, Alliance Steel (M) Sdn Bhd, nie wytwarza produktu objętego dochodzeniem.
- (101) Komisja przeanalizowała sprawozdania finansowe Leader Steel Holdings Berhad i stwierdziła, że zyski niemal w całości opierają się na innych dochodach, a nie dochodach z działalności gospodarczej przedsiębiorstwa. Dane finansowe przedsiębiorstwa nie zawierały zatem rozsądnej kwoty zysku i zostały odrzucone.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/802 z dnia 20 maja 2022 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Brazylii (Dz.U. L 143 z 23.5.2022, s. 11), tabela 2.

⁽¹³⁾ <https://leadersteel.my/wp-content/uploads/2024/05/LEAS02-Annual-Report-2023.pdf>.

- (102) W związku z ujawnieniem ostatecznych ustaleń EUROFER ponownie zwróciło się o wykorzystanie danych pochodzących z Leader Steel Holdings Berhad, argumentując, że zysk w sprawozdaniu finansowym za 2023 r. pochodził z działalności gospodarczej przedsiębiorstwa.
- (103) Z rachunku zysków i strat Leader Steel Holdings Berhad za 2023 r., opublikowanego na stronie internetowej tego przedsiębiorstwa, wynika jednak, że zysk grupy jest na tym samym poziomie co jej dochód inny niż z działalności gospodarczej, i w związku z tym nie można uznać, że jest on na rozsądnym poziomie. Argument EUROFER został zatem odrzucony.
- (104) Jak określono w motywie 199 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja przyznała, że przedsiębiorstwo wybrane w Malezji rzeczywiście nie wytwarza produktu objętego dochodzeniem. Komisja uznała jednak, że jego dane finansowe zawierają rozsądną i niezniekształconą kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków, ponieważ przedsiębiorstwo Alliance Steel (M) Sdn. Bhd jest producentem tej samej ogólnej kategorii produktów co produkt objęty dochodzeniem, tj. wyrobów ze stali.
- (105) Grupa Baosteel zauważyła również, że rok obrotowy w Malezji nie odpowiadał okresowi objętemu dochodzeniem Komisji. Grupa Baosteel nie przedstawiła jednak żadnych dowodów potwierdzających, że wykorzystanie tych danych finansowych miałyby nie być właściwe.

3.2.5. Obliczenia

- (106) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń Shougang Jingtang zwróciło się do Komisji o weryfikację jego wskaźników zużycia wykorzystanych do obliczenia wartości normalnej, ponieważ były one niezwykle wysokie wskutek błędu. Według przedsiębiorstwa wynikało to z problemu technicznego w arkuszu kosztów z jednego miesiąca w okresie objętym dochodzeniem.
- (107) Wniosek ten odrzucono, ponieważ do obliczeń wykorzystano wskaźniki zużycia przedłożone przez przedsiębiorstwo w jego pierwotnej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i podczas procesu uzupełnienia braków oraz zweryfikowane podczas wizyty weryfikacyjnej w jego fabryce. Skorygowanych wskaźników przedstawionych przez Shougang Jingtang nie można było sprawdzić ani odnieść do dokumentów przedłożonych wraz z kwestionariuszem lub odpowiedzią na pismo w sprawie uzupełnienia braków ani do dowodów zgromadzonych podczas wizyty weryfikacyjnej.
- (108) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń Shougang Jingtang ponownie zwróciło się o dostosowanie wskaźników zużycia zweryfikowanych podczas wizyty weryfikacyjnej. Shougang Jingtang stwierdziło, że Komisja nie miała obowiązku weryfikowania tych informacji oraz że mogła stwierdzić na podstawie sprawozdań finansowych innej grupy objętych próbą producentów eksportujących, że margines dumpingu Shougang był zbyt wysoki.
- (109) Komisja ponownie odrzuciła wniosek z tych samych powodów, które przedstawiono w motywie 107. Celem procesu weryfikacji było sprawdzenie, czy dane przekazane przez przedsiębiorstwo są zgodne z danymi zawartymi w dokumentacji księgowej kosztów, i były one zgodne. W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń Shougang nie przedstawiło żadnych nowych dowodów.
- (110) Ponadto Shougang Jingtang argumentowało, że do jego cen importowych rudy żelaza nie należy dodawać żadnych kosztów transportu krajowego, ponieważ koszty te były już uwzględnione w cenach importowych. Faktycznie w przypadkach, w których przedsiębiorstwo mogło wskazać zweryfikowane dane dotyczące kosztów transportu krajowego niesłusznie dodanych do jego wskaźników zużycia, koszty te usunięto.

3.3. Cena eksportowa

- (111) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Komisja otrzymała uwagi dotyczące obliczenia ceny eksportowej przy wywozie od wszystkich producentów eksportujących objętych próbą.
- (112) Shougang Jingtang zauważyło, że do niektórych odliczeń uwzględnionych w wykazie sprzedaży jego przedsiębiorstwa powiązanego Shougang International doliczyło VAT w wysokości 6 %, i zwróciło się o usunięcie tego podatku VAT. Argument ten przyjęto i obliczenia odpowiednio skorygowano.
- (113) Grupa Baosteel zauważyła, że Komisja dokonała podwójnego odliczenia przy obliczaniu ceny eksportowej dla Baosteel Italia zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Sprawdzono to i dokonano korekty w celu wyeliminowania podwójnego odliczenia.

3.4. Porównanie

- (114) Shougang Jingtang stwierdziło, że dostosowanie ceny eksportowej dla jego przedsiębiorstwa powiązanego w Hongkongu („Shougang Hong Kong”) dokonane na wstępnym etapie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego nie było zgodne z wymogami określonymi w art. 2 ust. 10 lit. i) tego rozporządzenia.
- (115) Shougang Jingtang argumentowało, że Shougang International, spółka dominująca przedsiębiorstwa Shougang Hong Kong, pełniła na rzecz Shougang Jingtang funkcję przedstawiciela fakturującego sprzedaż oraz że zadaniem Shougang Hong Kong było finalizowanie transakcji wywozowych dla Shougang International, a zatem przedsiębiorstwo Shougang Hong Kong pełniło funkcję przedstawiciela również na rzecz Shougang Jingtang. W związku z tym opłaty prowizyjne uiszczane przez Shougang Jingtang na rzecz Shougang International stanowiły płatność za usługę zarówno dla Shougang International, jak i dla Shougang Hong Kong, a Komisja powinna odliczyć od ceny eksportowej opłaty prowizyjne przekazane Shougang International przez Shougang Jingtang i nie powinna dokonywać żadnych dalszych dostosowań.
- (116) Komisja zauważyła, że w swoich uwagach Shougang Jingtang przyznało, iż zarówno Shougang International, jak i Shougang Hongkong pełniły funkcje podobne do przedstawicieli pracujących na zasadzie prowizji, i zakwestionowało jedynie kwotę dostosowań, których należy dokonać.
- (117) W odniesieniu do powyższego Komisja zgodziła się z producentem eksportującym, że funkcje przedmiotowych podmiotów prawnych wzajemnie się uzupełniały. W aktach sprawy nie było jednak żadnych dowodów wskazujących na to, że opłata prowizyjna przewidziana w umowie między Shougang Jingtang a Shougang International obejmowała ponad wszelką wątpliwość płatności z tytułu usług zarówno na rzecz Shougang International, jak i Shougang Hong Kong, a w każdym razie kwota ta stanowiła płatność między dwoma powiązаныmi podmiotami, zaś związek między tymi dwoma podmiotami miał wpływ na wiarygodność kwoty podlegającej odliczeniu.
- (118) W związku z tym Komisja określiła ilościowo kwotę prowizji obejmujących odpowiednie funkcje pełnione przez Shougang International i Shougang Hong Kong na podstawie ich odpowiednich kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz nominalnego zysku, jaki spodziewałby się osiągnąć przedstawiciel pełniący te funkcje. Ustaloną w ten sposób kwotę odliczono od ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego.

3.5. Marginesy dumpingu

- (119) Jak opisano powyżej, w następstwie argumentów przedstawionych przez zainteresowane strony Komisja zmieniła marginesy dumpingu w odniesieniu do producentów eksportujących objętych próbą. Ta zmiana doprowadziła również do zmiany marginesu dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących i poziomu cła ogólnokrajowego.
- (120) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Grupa Baosteel: Baoshan Iron and Steel Co., Ltd. WISCO-Nippon Steel Tinline Co., Ltd	13,1 %
Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	46,7 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	24,5 %
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	62,3 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

(121) Wobec braku innych uwag potwierdza się motywy 228 i 229 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.2. Konsumpcja w Unii

(122) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń CISA stwierdziło, że nie zgadza się z wnioskami Komisji dotyczącymi konsumpcji w Unii zawartymi w motywach 230–236 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Argumenty przedstawione przez CISA dotyczyły jednak jedynie tymczasowej decyzji o nieanalizowaniu oddzielnie konsumpcji na wolnym rynku i konsumpcji własnej, a więc tylko motywów 232–234.

(123) W tym względzie CISA podkreśliło orzecznictwo WTO⁽¹⁴⁾, w którym stwierdzono, że organy prowadzące dochodzenie muszą obiektywnie przeanalizować wszystkie segmenty przemysłu. CISA zwróciło się zatem do Komisji o naprawienie tego błędu i oddzielenie analizy rynku sprzedaży wewnętrznej od analizy wolnego rynku.

(124) Komisja zauważyła, że CISA nawet nie próbowało wyjaśnić, dlaczego decyzja Komisji o nieanalizowaniu tych dwóch segmentów rynków odrębnie miałyby być błędna. W tych samych punktach orzecznictwa przytoczonego przez CISA stwierdzono: „[...] alternatywnie organy prowadzące dochodzenie powinny przedstawić zadowalające wyjaśnienie, dlaczego bezpośrednia lub szczegółowa analiza innych gałęzi przemysłu krajowego nie jest konieczna”⁽¹⁵⁾.

(125) Mając to na uwadze, w motywach 233 i 234 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wyraźnie stwierdzono, że Komisja nie uznała za konieczne, by dokonać rozróżnienia między rynkiem sprzedaży wewnętrznej a wolnym rynkiem, ponieważ, po pierwsze, nie było różnicy w zachowaniu tych dwóch rynków, a po drugie, rynek sprzedaży wewnętrznej stanowił około 1 % wielkości wolnego rynku w całym okresie badanym. CISA całkowicie pominęło to uzasadnienie.

(126) W związku z tym, wobec braku jakichkolwiek argumentów kwestionujących tę decyzję, Komisja odrzuciła twierdzenia CISA i podtrzymała swoje ustalenia zawarte w motywach 230–236 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Ilość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

(127) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń CISA zakwestionowało przedstawione w motywach 237–240 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wnioski Komisji na temat roli przywozu z Chin w wyrządzeniu istotnej szkody przemysłowi Unii. CISA zasadniczo powtórzyło ustalenia Komisji dotyczące tego, jak pandemia COVID-19 i zakłócenia w handlu morskim wpłynęły na zmiany zarówno popytu w Unii, jak i wielkości przywozu z Chin. CISA argumentowało jednak, że od 2022 r. do okresu objętego dochodzeniem ta tendencja odzwierciedlała powrót do normalnych wzorców wymiany handlowej i przywrócenie równowagi na zakłóconym rynku, a nie sytuację, która spowodowała szkodę dla przemysłu Unii.

(128) Komisja podkreśliła, że w motywach 237–240 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oceniono wielkość i udział w rynku przywozu z Chin, a nie związek przyczynowy między tym przywozem a szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Z drugiej strony w swoich uwagach CISA w istocie nie zakwestionowało wniosków Komisji zawartych w tych motywach.

(129) Zatem wobec braku kontrargumentów Komisja potwierdziła wnioski przedstawione w motywach 237–240 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽¹⁴⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, Stany Zjednoczone – Środki antydumpingowe w odniesieniu do określonych wyrobów ze stali walcowanej na gorąco pochodzących z Japonii, WT/DS184/AB/R, przyjęte dnia 24 lipca 2001 r., pkt 204–207.

⁽¹⁵⁾ Tamże, pkt 204.

4.3.2. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (130) CISA stwierdziło, że Komisja nie przeprowadziła w motywach 241–250 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dokładnej i obiektywnej oceny tendencji cenowych. CISA argumentowało, że w okresie badanym ceny importowe chińskich produktów wzrosły, a tym samym zmniejszyła się możliwość podjęcia cenowego.
- (131) CISA twierdziło również, że Komisja w nazbyt uproszczony sposób przypisała tłumienie i zaniżanie cen przywozowi z Chin, zamiast uznać za główną przyczynę rosnące koszty produkcji.
- (132) W tabeli 4 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych rzeczywiście wykazano, że w okresie badanym chińskie ceny wzrosły o 36 %. Jak przedstawiono w tabeli 8 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w tym okresie koszty produkcji ponoszone przez przemysł Unii wzrosły jednak jeszcze bardziej, o 64 %. W związku z tym przedstawiony przez CISA wniosek, że wyższa cena przywozu z Chin oznaczała mniejszą możliwość tłumienia cen i podjęcia cenowego, był niezgodny ze stanem faktycznym. CISA samo przyznało, że stwierdzono podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem, kiedy chińskie ceny były wyższe niż w 2020 r. lub 2021 r., co potwierdza wnioski Komisji w tym względzie.
- (133) W motywie 277 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja wyjaśniła, że średnie ceny sprzedaży przemysłu Unii utrzymywały się poniżej średnich kosztów produkcji we wszystkich latach okresu badanego z wyjątkiem 2022 r., co można przypisać tłumieniu i zaniżaniu cen w różnych latach okresu badanego, w tym w okresie objętym dochodzeniem.
- (134) Komisja odrzuciła zatem przywołane wyżej argumenty i potwierdziła swoje wnioski z motywów 241–250 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (135) Wobec braku jakichkolwiek uwag potwierdza się motywy 251–254 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (136) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń Trivium zakwestionowało precyzyjność wniosków Komisji na temat mocy produkcyjnych dostępnych w Unii. W szczególności stwierdziło, że wartości liczbowe dotyczące mocy produkcyjnych mają prawdopodobnie charakter teoretyczny, ponieważ osiągnięcie takiego poziomu produkcji wymagałoby dodatkowych nakładów ze strony branży stalowej wyższego szczebla i uruchomienia niewykorzystywanych linii.
- (137) Trivium dodało również, że jeden z nieobjętych próbą producentów unijnych, Liberty Liege Dudelange („Liberty”), zaprzestał produkcji w zakładzie w Liège w Belgii, natomiast inny zakład, należący do spółki Acciaierie d'Italia i znajdujący się w Genui we Włoszech („Acciaierie”), od kilku lat nie prowadzi działalności w pełnym zakresie z powodu trudności finansowych.
- (138) Ponadto Trivium podkreśliło, że nie powinno się zaliczać na poczet unijnych mocy produkcyjnych mocy zakładów w Zjednoczonym Królestwie, ponieważ nie jest ono państwem członkowskim od 2021 r., i wskazało, że u jednego z producentów unijnych wystąpiła awaria linii produkcyjnej stali powlekaney elektrolitycznie chromem („ECCS”). Ponieważ ECCS i produkty powleczone cyną często wykorzystuje się w tych samych celach (zwłaszcza do produkcji puszek na żywność), doprowadziło to do wzrostu popytu na produkty powleczone cyną w Unii.

- (139) EUROFER zakwestionowało argumenty przedstawione przez Trivium, podając przykłady publicznych oświadczeń Liberty z 2024 r. ⁽¹⁶⁾, z których wynika, że Liberty przeprowadza przegląd swojej działalności w celu restrukturyzacji lub potencjalnego zbycia zakładów, co wskazuje, że niewykorzystane moce produkcyjne mogą stać się ponownie dostępne. EUROFER dodało, że nawet gdyby tak się nie stało i zakłady całkowicie zamknięto, nie miałyby to istotnego krótkookresowego wpływu na dostępność dostaw, ponieważ Liberty ma jedynie niewielki udział w całkowitych mocach produkcyjnych Unii.
- (140) EUROFER przedstawiło podobne argumenty na temat zakładu Acciaierie w Genui i wskazało komunikaty prasowe, z których wynika, że w 2023 r. zakład nadal prowadził produkcję ⁽¹⁷⁾.
- (141) W tym względzie Komisja przypomniła, że dochodzenie odnosi się wyłącznie do przemysłu Unii w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz że Zjednoczone Królestwo jest państwem trzecim. Jednocześnie dochodzenie dotyczy wyłącznie produktu objętego dochodzeniem zdefiniowanego w sekcji 2 zawiadomienia o wszczęciu postępowania ⁽¹⁸⁾. W związku z tym wartości liczbowe dotyczące mocy produkcyjnych nie obejmują mocy produkcyjnych w Zjednoczonym Królestwie ani unijnych mocy produkcyjnych w zakresie ECCS.
- (142) Komisja przypomniła również, że wartości liczbowe dotyczące mocy produkcyjnych przedstawione w tabeli 5 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych podali sami producenci unijni, w szczególności w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym, które Komisja zweryfikowała na ostatecznym etapie dochodzenia.
- (143) Zatem wartości liczbowe dotyczące mocy produkcyjnych pochodzą ze zweryfikowanych danych i nie przedstawiono żadnych dowodów, które podałaby w wątpliwość dokładność tych wartości.
- (144) Komisja potwierdziła, że do wartości liczbowych dotyczących całkowitych mocy produkcyjnych dodano również stosowną część mocy produkcyjnych Liberty i Acciaierie d'Italia. Fakt, że przedsiębiorstwa te zmniejszyły lub ograniczyły produkcję w okresie objętym postępowaniem, nie oznacza, że te moce produkcyjne nie istnieją. Według najlepszej wiedzy Komisji i jak wskazało EUROFER, linie produkcyjne nie zostały rozmontowane i zasadniczo można by ponownie je uruchomić w przypadku poprawy warunków rynkowych ⁽¹⁹⁾. Zatem linie te należy zaliczyć na poczet całkowitych mocy produkcyjnych w Unii.
- (145) Ponadto moce produkcyjne tych dwóch przedsiębiorstw wynoszą łącznie [250–350] tys. ton rocznie. Tak więc nawet gdyby nie zostały one zaliczone na poczet całkowitych mocy produkcyjnych Unii, nie zmieniłoby to znacząco zakwestionowanego przez Trivium wniosku Komisji zawartego w motywie 383 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Mianowicie nawet po odjęciu tej wartości całkowite unijne moce produkcyjne nadal przekraczałyby całkowity popyt w Unii o [650–750] tys. ton nawet w roku największego popytu, czyli 2020 r., co wskazuje na brak ryzyka niedoboru dostaw.
- (146) W związku z powyższym Komisja odrzuciła argumenty wysunięte przez Trivium jako bezzasadne i potwierdziła wnioski zawarte w motywach 255–257 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (147) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń CISA twierdziło, że Komisja nie dokonała rozróżnienia między nominalnymi mocami produkcyjnymi a faktycznym wykorzystaniem mocy produkcyjnych lub gotowością operacyjną, czego wynikiem był mylący obraz dostępności dostaw w Unii. CISA podkreśliło, że Liberty publicznie uznało potrzebę restrukturyzacji lub zbycia, natomiast działalność Acciaierie utrudniały długotrwałe problemy finansowe. Doprowadzenie tych zakładów do faktycznego rozpoczęcia produkcji wymagałoby zatem znacznego kapitału, czasu i procesów regulacyjnych, co ogranicza rzeczywistą dostępność mocy produkcyjnych w Unii.

⁽¹⁶⁾ Zob.: <https://libertysteelgroup.com/liberty-triggers-strategic-review-of-western-european-downstream-businesses/> (dostęp 10 marca 2025 r.).

⁽¹⁷⁾ Zob.: <https://www.steelradar.com/en/haber/acciaierie-ditalia-produced-3-million-steels-in-2023/> (dostęp 10 marca 2025 r.).

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C, C/2024/3112, 16.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/3112/oj>.

⁽¹⁹⁾ Przy czym w nowszych publikacjach sugeruje się, że Acciaierie planuje w 2025 r. zwiększyć produkcję, zob. <https://eurometal.net/acciaierie-ditalia-to-increase-production-this-year/> (dostęp 10 marca 2025 r.).

- (148) Komisja nigdy nie twierdziła, że te moce są natychmiast dostępne do produkcji. Natomiast, jak już wskazano w motywie 144 powyżej, chociaż zakłady te nie wytwarzają obecnie produktów powleczonych cyną, można je, co do zasady, ponownie uruchomić w przypadku poprawy warunków rynkowych, nawet jeśli proces ten może wymagać czasu.
- (149) Ponadto, jak Komisja już wskazała w motywie 145 powyżej, nawet bez uwzględnienia zakładów Liberty i Acciaierie całkowite unijne moce produkcyjne nadal przekraczałyby całkowity popyt w Unii o [650–750] tys. ton nawet w roku największego popytu, czyli w 2020 r., co wskazuje na brak ryzyka niedoboru dostaw.
- (150) Komisja odrzuciła zatem argumenty CISA.

4.4.2.2. Ilość sprzedaży i udział w rynku

- (151) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Steelforce argumentowało, że udział przemysłu Unii w rynku nieco wzrósł między 2023 r. a okresem objętym dochodzeniem, stwierdziło też, że tendencja uległa spłaszczeniu, i zasugerowało, że skala spadku udziału w rynku obserwowana w okresie badanym nie utrzyma się w przyszłości. Steelforce stwierdziło, że Komisja nie wyjaśniła, dlaczego przyszła niewielka dalsza erozja udziału przemysłu Unii w rynku miałyby uzasadniać interwencję.
- (152) Okres objęty dochodzeniem, trwający od 1 kwietnia 2023 r. do 31 marca 2024 r., w dużej mierze pokrywał się z rokiem 2023. W związku z tym argument, że skala spadku udziału w rynku się zmniejszyła, wprowadza w błąd i nie można go po prostu ekstrapolować na przyszłość. W swojej analizie Komisja wzięła pod uwagę cały okres badany, w którym nastąpił znaczny spadek udziału w rynku wynoszący 14 %, podczas gdy przywóz z Chin w tym samym okresie wzrósł o 125 %. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (153) Wobec braku dalszych uwag potwierdza się motywy 258–260 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

4.4.2.3. Wzrost

- (154) Wobec braku uwag potwierdza się motywy 261–267 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (155) Wobec braku uwag potwierdza się motywy 268–271 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (156) Wobec braku uwag potwierdza się motywy 272 i 273 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (157) W świetle odrzucenia argumentów CISA dotyczących tłumienia i zaniżania cen przedstawionych w motywach 131–134 powyżej oraz wobec braku innych uwag potwierdza się motywy 274–279 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (158) Wobec braku uwag potwierdza się motywy 280 i 281 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

4.4.3.3. Zapasy

(159) Wobec braku uwag potwierdza się motywy 282–284 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(160) Wobec braku uwag potwierdza się motywy 285–292 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

(161) Steelforce zakwestionowało wniosek Komisji, że przemysł Unii poniósł szkodę. Steelforce zwróciło uwagę na fakt, że udział przemysłu Unii w rynku utrzymywał się na wysokim poziomie, około 70 %, i był ponad dwukrotnie wyższy niż udział w rynku przywozu z Chin w całym okresie badanym. Steelforce stwierdziło, że w związku z tym spadku udziału w rynku z 78 % do 67 % (tj. o 11 punktów procentowych) nie można uznać za „istotny”, ponieważ nie prowadzi on do znacznego pogorszenia istniejących mechanizmów rynkowych.

(162) Steelforce wyjaśniło ponadto, że zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie wystarczy, że Komisja ustali jakiś stopień szkody dla przemysłu Unii, ale taka szkoda musi być „istotna”.

(163) W tym względzie Komisja przypominała, że o ile w art. 3 ust. 1 rozporządzenia podstawowego rzeczywiście wymaga się, by Komisja ustaliła istnienie istotnej szkody, o tyle nie określono tam, kiedy i jak należy rozstrzygnąć, czy kryterium „istotnej” szkody zostało spełnione, i w tym zakresie pozostawiono Komisji swobodę decyzyjną.

(164) Mając to na uwadze, Komisja przypominała, że istnienie istotnej szkody można ustalić nawet w sytuacji, gdy przemysł Unii ma większościowy udział w unijnym rynku, a pojedynczy wskaźnik szkody nie musi stanowić decydującej wskazówki, jak wyraźnie określono w art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Komisja w istocie przeanalizowała udziały w rynku wraz ze wszystkimi innymi wskaźnikami szkody i zmianami na rynku i uznała, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę. Ponadto Komisja uznaje spadek udziału przemysłu Unii w rynku o 11 punktów procentowych za znaczny.

(165) W związku z tym Komisja odrzuciła argument Steelforce i potwierdziła swoje wnioski z motywów 293–305, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

(166) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń CISA stwierdziło, że Komisja nie przeprowadziła merytorycznej analizy, czy zmniejszenie się udziału przemysłu Unii w rynku o 11 punktów procentowych jest odzwierciedleniem takiego znacznego pogorszenia, jakie jest wymagane zgodnie z rozporządzeniem podstawowym. CISA zasugerowało, że w takiej analizie należało uwzględnić proporcjonalność na rynku produktów powleczonej cyną, który, jak twierdzi CISA, jednocześnie zmniejsza się i podlega zmianom strukturalnym.

(167) Komisja stwierdziła, że wydaje się, iż argumenty CISA pomijają większą część analizy przeprowadzonej przez Komisję. Jak wskazano w motywie 164 powyżej, Komisja uznała spadek udziału w rynku o 11 punktów procentowych za znaczny. Zmiany udziałów w rynku w kontekście zmian innych wskaźników, takich jak popyt i inne mechanizmy rynkowe, poddano szczegółowej analizie, w szczególności w motywach 258–267, 295–297, 300, 303, 308–320, 330–336 i 350–355 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, oraz dodatkowo omówiono w świetle uwag stron, między innymi w motywach 170 i 176–182 poniżej. Komisja odrzuciła zatem argumenty CISA jako bezzasadne.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (168) Zdaniem CISA wniosek Komisji, że przyczyną szkody był przywóz produktów po cenach dumpingowych, był błędny. W szczególności CISA stwierdziło, że rosnący przywóz nie został odpowiednio przeanalizowany w kontekście okresów ograniczonego handlu i zwiększonego popytu podczas pandemii COVID-19. CISA twierdziło, że wzrost wielkości przywozu, omówiony w motywach 237–239 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, stanowił przewidywalną korektę po okresie ograniczonego handlu i zwiększonego popytu.
- (169) CISA powtórzyło też swoje uwagi dotyczące cen przywozu z Chin i wskazało, że one także wzrosły w okresie badanym, ale nie przedstawiło dodatkowych argumentów ani dowodów na to, jak mogłoby to podważyć wnioski Komisji dotyczące związku przyczynowego między przywozem z Chin po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (170) Twierdzenia CISA zawarte w motywie 168 powyżej są jednak ewidentnie niezgodne z faktami. Komisja wzięła pod uwagę warunki rynkowe panujące w okresie badanym i przeanalizowała zmiany wielkości przywozu i jego udziału w rynku w kontekście tych warunków, w szczególności zakłóceń w łańcuchach dostaw⁽²⁰⁾ i wpływu pandemii COVID-19 na kształtowanie się popytu⁽²¹⁾. Stanowisko CISA na temat wzajemnego oddziaływania tych czynników nie różniło się znacząco od wniosków wyciągniętych przez Komisję.
- (171) Podobnie Komisja wskazała, że zmiany cen przywozu z Chin i wzajemne oddziaływanie między nimi a szkodą poniesioną przez przemysł Unii przeanalizowano już w motywach 241–250 i 319–320 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (172) Komisja odrzuciła zatem argumenty CISA i podtrzymała swoje wnioski z motywów 307–320 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Konsumpcja

- (173) Steelforce argumentowało, że spadek produkcji, jakiego doświadczył przemysł Unii, przynajmniej po części wynikał z obniżenia się popytu, zarówno globalnego, jak i w Unii. Jak wykazała Komisja w tabeli 2 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem popyt w Unii spadł o 25 %. Spadek popytu światowego znajduje ponadto potwierdzenie w fakcie, że w tym samym okresie wielkość wywozu przemysłu Unii również spadła o 24 %. W związku z tym za przyczynę spadku produkcji nie można uznać przywozu z Chin.
- (174) CISA ogólnie twierdziło, że analiza związku przyczynowego powinna uwzględniać wpływ obniżania się popytu na wielkość sprzedaży i dostosowania cen.
- (175) W odniesieniu do argumentu Steelforce Komisja wskazała, że czynnik ten w istocie został uwzględniony. Komisja przyznała, że można było oczekiwać, iż przy kurczącym się rynku wielkość sprzedaży i produkcji przemysłu Unii w pewnym stopniu zmaleje⁽²²⁾. Jak wykazano m.in. w motywie 327 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, spadek wielkości sprzedaży przemysłu Unii, wynoszący 36 %, był o prawie 50 % większy niż spadek konsumpcji w Unii w okresie badanym.
- (176) Jednocześnie – nawet wówczas, gdy rynek się kurczył – wielkość przywozu z Chin nadal rosła. Zgodnie z oczekiwaniami na kurczącym się rynku wszystkie poziomy powinny zmniejszyć się mniej więcej równomiernie. Chińscy producenci nie tylko zwiększali wielkość wywozu, lecz także zdobywali coraz większy udział w rynku, kosztem producentów unijnych (zob. motywy 263 i 264 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych).

⁽²⁰⁾ Zob. m.in. motywy 265, 266 i 311 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽²¹⁾ Zob. m.in. motywy 235, 300 i 323 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽²²⁾ Zob. motywy 329 rozporządzenia w sprawie środków tymczasowych.

- (177) Komisja przypomniiała, że ten rosnący przywóz ponadto docierał do Unii po cenach dumpingowych, które podcinały i tłumiły ceny przemysłu Unii w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem.
- (178) Jak Komisja wskazała już w motywie 320 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przywóz z Chin – ze względu na wielkość i udział w rynku w porównaniu z przywozem z innych państw trzecich – miał wyraźnie największy wpływ na praktyki cenowe na rynku.
- (179) Komisja odrzuciła zatem argumenty CISA i Steelforce i potwierdziła swoje wnioski z motywów 323–329 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.2. Przywóz z państw trzecich

- (180) CISA ponownie stwierdziło, że Komisja nie oceniła, czy przywóz z państw trzecich przyczynił się do konkurencji cenowej i zmian udziałów w rynku, zwłaszcza że w motywie 330 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja przyznała, że do Unii trafiał przywóz z innych źródeł, takich jak Korea i Turcja, ale nie oceniła, czy przywóz ten przyczynił się do konkurencji cenowej i zmian udziałów w rynku.
- (181) Jak określono w motywie 333 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wielkość i udział w rynku przywozu z innych państw trzecich, w tym Korei i Turcji, były jednak niskie i znacznie spadły w okresie badanym, a zatem nie mogły mieć znaczącego wpływu na przemysł Unii. W związku z tym twierdzenie CISA było bezzasadne.
- (182) Wobec braku istotnych przeciwstawnych uwag Komisja podtrzymała swoje wnioski przedstawione w motywach 330–336 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.3. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (183) CISA ponownie stwierdziło, że Komisja nie oceniła odpowiednio, jak malejący wywóz przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (184) CISA nie przedstawiło żadnych argumentów ani wyjaśnień na potwierdzenie tej opinii. Komisja odrzuciła zatem ten argument jako bezpodstawny.
- (185) Wobec braku istotnych przeciwstawnych uwag Komisja podtrzymała swoje wnioski przedstawione w motywach 337–342 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.4. Koszty produkcji i inwestycji

- (186) CISA ponownie stwierdziła, że Komisja nie oceniła odpowiednio, jak rosnące koszty produkcji przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł Unii. CISA nie przedstawiło żadnych argumentów ani wyjaśnień na potwierdzenie tej opinii. Komisja odrzuciła zatem twierdzenie CISA jako nieuzasadnione.
- (187) Podobnie stowarzyszenie MPE wskazało, że rosnące koszty produkcji są ściśle skorelowane z wynikami przemysłu Unii zarówno na rynku wewnętrznym, jak i na rynkach eksportowych. MPE stwierdziło, że Komisja powinna była wykazać, że rosnące koszty produkcji nie są przyczyną szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (188) Z kolei Steelforce podtrzymało swoją opinię, że główną przyczyną szkody dla przemysłu Unii było zwiększenie inwestycji; w szczególności Steelforce argumentowało, że analiza Komisji w motywach 291, 346 i 347 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych nie jest pod tym względem wystarczająca.
- (189) Steelforce twierdziło, że cel, jakiemu służą inwestycje, jest nieistotny, ponieważ ewidentnie wpływają one na sytuację finansową producentów unijnych.
- (190) EUROFER odpowiedziało na te stwierdzenia, argumentując, że każde przedsiębiorstwo musi ponosić nakłady na konserwację, a inwestycje służące osiągnięciu celów środowiskowych są wymagane przepisami Unii. Ten ostatni czynnik co najwyżej wyjaśnia, dlaczego nadal dokonywano inwestycji w trudnym otoczeniu rynkowym. EUROFER argumentowało również, że kosztów związanych z inwestycjami na rzecz ochrony środowiska nie należy uznawać za czynnik zaprzeczający związkowi przyczynowemu, ponieważ przy obliczaniu marginesu szkody Komisja uwzględniła również przyszłe koszty przestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska.

- (191) W odniesieniu do argumentów wysuniętych przez MPE Komisja wskazała, że w swojej analizie szkody i związku przyczynowego w istocie wzięła pod uwagę rosnące koszty produkcji i wzajemne oddziaływanie między nimi a innymi czynnikami ⁽²³⁾. MPE nie wykazało, dlaczego jakkolwiek część analizy Komisji miałyby być błędne ani jak zmiany innych wskaźników można by zamiast tego przypisać rosnącym kosztom produkcji. Na przykład gdyby koszty produkcji były głównym predyktorem wyników przemysłu Unii, jak twierdziło MPE, przemysł Unii nie byłby w stanie osiągnąć rentowności w 2022 r., w którym to roku odnotowano drugie co do wysokości koszty produkcji w całym okresie badanym, podczas gdy we wszystkich pozostałych latach przemysł Unii dalej przynosił straty.
- (192) Jeśli chodzi o argumenty dotyczące rosnących inwestycji, Komisja przypominała, że – jak wyjaśniono w motywie 291 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – wzrost inwestycji można niemal w całości przypisać tylko jednemu producentowi unijnemu i wynikał on z regularnej konserwacji, jakiej trzeba było poddawać jeden z wielkich pieców tego producenta, podczas gdy pozostałych inwestycji dokonano niemal wyłącznie w celu zapewnienia zgodności z przepisami w zakresie ochrony środowiska. Inne inwestycje, w szczególności pozostałych dwóch producentów, w okresie badanym zasadniczo się nie zmieniły.
- (193) Ponieważ, jak opisano powyżej, konserwacja aktywów związanych z podstawową działalnością jest dla każdego przedsiębiorstwa niezbędna do utrzymania właściwego funkcjonowania, a koszty przestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska wynikają z prawodawstwa, Komisja podtrzymała swoją opinię, że tego wzrostu inwestycji nie można uznać za szkodę powstałą z własnej winy. Nie jest to decyzja biznesowa, którą można by racjonalnie odroczyć. Za tym wnioskiem przemawia również fakt, że – jak wskazało EUROFER – inwestycji tych dokonywano w trudnym otoczeniu rynkowym.
- (194) Niemniej Komisja dokonała symulacji danych dotyczących rentowności, przy czym wyłączyła z sumarycznych kosztów przemysłu Unii a) inwestycje dokonane przez wspomnianego jednego producenta, który miał największy udział w inwestycjach oraz b) ogół inwestycji wszystkich trzech producentów unijnych objętych próbą. W obu scenariuszach tendencje w zakresie rentowności pozostały takie same, a przemysł Unii nadal przynosił straty w 2020 r., 2021 r., 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem.
- (195) Pokazało to, że dokonane inwestycje nie były główną przyczyną szkody poniesionej przez przemysł Unii – nawet gdyby w okresie badanym nie przeprowadzono żadnych inwestycji, sytuacja w zakresie rentowności przemysłu Unii nie zmieniłaby się w istotny sposób.
- (196) W związku z powyższym i w następstwie dodatkowej analizy wpływu inwestycji na rentowność przemysłu Unii, przedstawionej powyżej, Komisja podtrzymała swój wniosek, że ani rosnące koszty produkcji, ani inwestycje nie były główną przyczyną szkody dla przemysłu Unii.

5.2.5. *Długoterminowe umowy między producentami unijnymi a użytkownikami*

- (197) Steelforce powtórzyło swój argument, że szkoda poniesiona przez producentów unijnych powstała w wyniku ich własnej decyzji biznesowej o dalszym opieraniu się na długoterminowych umowach z klientami będącymi użytkownikami produktów powleczonych cyną. Steelforce argumentowało, że w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych Komisja nie wyjaśniła, dlaczego praktyki tej nie można było zmienić, skoro użytkownicy nie są przeciwni kupowaniu blachy białej na rynku kasowym od producentów spoza Unii.
- (198) W odpowiedzi EUROFER powtórzyło, że długoterminowe umowy są normą na rynku wymuszaną oddolnie w całych łańcuchach wartości przez supermarkety, która ma zapewnić przewidywalność cen, i że chińscy eksporterzy wykorzystali te realia – podcinali cenowo producentów unijnych przez sprzedaż na rynku kasowym i w ten sposób ostatecznie przejmowali udział w rynku.
- (199) Steelforce odpowiedziało na te kontrargumenty, powtarzając swój pogląd, że powodem, dla którego producenci unijni sami nie przeszli na sprzedaż na rynku kasowym, (skoro producenci spoza Unii wyraźnie mogą współpracować z użytkownikami na podstawie takich umów) była ich własna decyzja biznesowa.

⁽²³⁾ Zob. m.in. motywy 248, 249, 298 i 371 oraz cała sekcja 5.2.4 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (200) Komisja przypomniła, że w istocie wyjaśniła, dlaczego producenci unijni nie mogą jednostronnie zmienić normy, jaką są roczne umowy w ramach łańcuchów dostaw w Unii. Jak wyjaśniono w motywie 322 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i jak powtórzyło EUROFER w swoim kontrargumencie, główni detaliści (supermarkety) w Unii domagają się rocznych cen od swoich dostawców żywności w puszkach, którzy z kolei wymagają tego samego od dostawców puszek, a ci żądają tego samego od unijnych producentów produktów powleczonych cyną.
- (201) Nie przedstawiono żadnych nowych dowodów świadczących o błędach we wnioskach Komisji w tym zakresie. Mając powyższe na uwadze i uwzględniając to, że Komisja posiada w aktach dowody potwierdzające, iż roczne umowy z producentami unijnymi są normą rynkową, podczas gdy chińscy eksporterzy zazwyczaj otrzymują zamówienia na rynku kasowym, Komisja podtrzymała swoje wnioski z motywów 321, 322, 348 i 349 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (202) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń CISA i Steelforce nie zgodziły się z wnioskami Komisji dotyczącymi znaczenia rocznych umów w analizie związku przyczynowego.
- (203) Steelforce stwierdziło, że nawet gdyby wykorzystanie rocznych umów z producentami unijnymi było normą rynkową, Komisja, ani żadna z zainteresowanych stron nie byłyby w stanie wyjaśnić, dlaczego przemysł Unii miałby być uznawany za zobowiązany do stosowania umów rocznych, podczas gdy użytkownicy wyraźnie akceptują prowadzenie interesów z chińskimi producentami na rynku kasowym.
- (204) CISA zwróciło natomiast uwagę na fakt, że wzrost kosztów produkcji przemysłu Unii nie mógł zostać zrównoważony wzrostem cen. CISA stwierdziło, że to nie przywóz z Chin powodował tłumienie cen i szkody dla przemysłu Unii, lecz pozycja strukturalna tego przemysłu w łańcuchu dostaw. Fakt, że sektory przemysłowe niższego szczebla zmuszają przemysł Unii do sprzedaży na podstawie rocznych umów nie pozostawia wiele miejsca na niezbędne korekty cen.
- (205) Jak już wyjaśniła Komisja w motywie 322 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i w motywie 200 powyżej, roczne umowy są rozwiązaniem ogólnie oczekiwanym na rynku, wymuszonym w łańcuchu wartości oddolnie przez przedsiębiorstwa działające na rynku niższego szczebla, począwszy od supermarketów. Wielcy detaliści dążą do całorocznej przewidywalności cen. Jednocześnie działalność podmiotów zajmujących się puszkowaniem żywności jest w dużej mierze zależna od harmonogramu i wielkości corocznych zbiorów. W związku z tym ze względu na sam charakter ich działalności podmiotom tym zależy na przewidywalności pod względem ilości i czasu realizacji dostaw pustych puszek potrzebnych w danym roku do zapuszkowania żywności w odpowiednim czasie po zbiorach. W rezultacie także producenci puszek wymagają równie przewidywalnych dostaw produktów powleczonych cyną, aby terminowo wyprodukować potrzebne. Taka specyfika rynku sprzyja przewidywalności dostaw i utrzymaniu większości zamówień w lokalnych łańcuchach dostaw o krótszym czasie realizacji, mniej podatnych na zakłócenia. Powoduje to naturalnie ogólną presję rynkową na producentów unijnych, aby uzgadniali roczne umowy z większością swoich klientów produkujących puszki na żywność.
- (206) Dzięki temu, że większość dostaw jest zabezpieczona pod względem ilości i cen, producenci puszek na żywność mogą decydować się na pozyskiwanie pewnych ilości produktów powleczonych cyną po niższych cenach z Chin i innych państw trzecich na rynku kasowym. To zatem szczególnie charakter potrzeb przedsiębiorstw działających na rynku niższego szczebla i ich racjonalne zachowanie gospodarcze w ramach tego łańcucha wartości wyjaśniają, dlaczego rynek preferuje roczne umowy z producentami unijnymi, ale toleruje sprzedaż na rynku kasowym ze strony Chin.
- (207) Komisja wskazała ponadto, że argument Steelforce sugeruje również, iż producenci unijni z jakiegoś powodu decydują się na akceptację warunków handlowych, które powodują, że działają oni ze stratą. Komisja nie dostrzegła, a Steelforce nie wyjaśniło, dlaczego producenci unijni, jako racjonalne podmioty gospodarcze, zdecydowałiby się na prowadzenie działalności w taki sposób.
- (208) W odniesieniu do argumentu CISA, nawet gdyby został on przyjęty, Komisja wskazała, że brak rentowności jest tylko jednym z elementów analizy związku przyczynowego. Jak wskazano w motywach 350–354 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wniosek dotyczący związku przyczynowego opiera się na utracie udziału w rynku, podcięciu cenowym oraz tłumieniu i zaniżaniu cen.

- (209) Rzeczywiście, jak wykazano, producenci unijni tracili udział w rynku na rzecz produktów przywożonych z Chin, które sprzedawano po cenach podcinających ceny przemysłu Unii oraz które powodowały tłumienie i zaniżanie cen w niemal wszystkich latach okresu badanego.
- (210) Ponadto pozycja strukturalna przemysłu Unii w łańcuchu dostaw nie stanowiłaby sama w sobie problemu. Gdyby nie doszło do zwiększenia wielkości przywozu z Chin po cenach dumpingowych, przemysł Unii byłby w stanie wynegocjować lepsze warunki w umowach. Jak wynika z tabel 3 i 4 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przywóz z Chin rósł i zwiększał swój udział w rynku w 2022 r., 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem, a jednocześnie cena przywożonych produktów malała w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem. Aby konkurować z tymi przywożonymi produktami oferowanymi po nieuczciwych cenach i pozostać na rynku, przemysł Unii musiał zaakceptować gorsze warunki.
- (211) Jak wyjaśniono m.in. w motywach 274–279 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, taki przywóz spowodował tłumienie cen naliczanych przez przemysł Unii, zmuszając go tym samym do sprzedaży ze stratą. Znajduje to wyraźne odzwierciedlenie w fakcie, że przemysł Unii, po tym jak był w stanie sprzedawać powyżej kosztów produkcji w 2022 r., obniżył swoje ceny w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem, mimo że w 2023 r. koszty produkcji nadal rosły (tabela 8 w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych).
- (212) Argument CISA odrzucono zatem jako bezzasadny.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (213) Jak wyjaśniono w sekcjach 5.1 i 5.2 powyżej, Komisja rozważyła wszystkie uwagi przedstawione przez zainteresowane strony w odniesieniu do przeprowadzonej przez nią analizy związku przyczynowego zawartej w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Nie przedstawiono żadnych nowych dowodów ani argumentów, które uzasadniałyby wycofanie wniosków Komisji w tym względzie.
- (214) W związku z tym Komisja potwierdziła swoje ustalenia zawarte w motywach 350–354 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i podtrzymała swój wniosek, że przywóz produktów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie osłabiły związku przyczynowego między przywozem produktów po cenach dumpingowych a istotną szkodą.
- (215) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń CISA nie zgodziła się z ustaleniami Komisji dotyczącymi związku przyczynowego, w szczególności z wnioskami Komisji dotyczącymi spadku wielkości sprzedaży przemysłu Unii i wpływu rosnących inwestycji. CISA argumentowało, że chociaż przywóz z Chin mógł wywierać pewną presję konkurencyjną, dostępne dowody nie potwierdzają wniosku, że przywóz ten stanowił główną lub istotną przyczynę szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (216) Ponieważ CISA nie przedstawiło nowych dowodów ani argumentów na poparcie tego wniosku, Komisja odrzuciła to twierdzenie jako bezzasadne i podtrzymała swój wniosek przedstawiony w motywie 214 powyżej.

6. POZIOM ŚRODKÓW

(217) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 355 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.1. Margines szkody

(218) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 356–361 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

(219) Marginesy szkody obliczono ponownie z uwzględnieniem należnych ceł. Poziom usuwający szkodę dla „pozostałych współpracujących przedsiębiorstw” oraz dla „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej” obliczono w ten sam sposób co margines dumpingu dla tych przedsiębiorstw (zob. motywy 220–227 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych).

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (w %)	Margines szkody (w %)
Grupa Baosteel: — Baoshan Iron & Steel Co., Ltd. — WISCO-Nippon Steel Tinplate Co., Ltd	13,1	46,2
Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	46,7	62,4
Pozostałe współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą	24,5	52,0
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	62,3	71,7

6.2. Badanie marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii

(220) Jak wyjaśniono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, skarżący przedstawił Komisji wystarczające dowody na występowanie zakłóceń handlu surowcami w państwie, którego dotyczy postępowanie, w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem. W związku z powyższym, zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, w toku dochodzenia zbadano zarzut dotyczący zakłóceń w celu sprawdzenia, czy – w stosownych przypadkach – do usunięcia szkody wystarczy cło niższe od marginesu dumpingu.

(221) Nawet przy zmienionych marginesach marginesy odpowiednie do usunięcia szkody pozostały jednak wyższe niż marginesy dumpingu. Komisja uznała zatem, że zajęcie się tym aspektem nie jest konieczne.

6.3. Wnioski dotyczące poziomu środków

(222) W wyniku powyższej oceny wysokości ostatecznego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Grupa Baosteel: — Baoshan Iron & Steel Co., Ltd. — WISCO-Nippon Steel Tinplate Co., Ltd	13,1
Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	46,7
Pozostałe współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą	24,5
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	62,3

7. INTERES UNII

(223) W swoich uwagach na temat rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych kilka zainteresowanych stron zakwestionowało wnioski Komisji dotyczące interesu Unii.

7.1. Interes przemysłu Unii

(224) W swoich uwagach dotyczących rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Steelforce stwierdziło, że cła antydumpingowe doprowadzą do zamknięcia unijnych zakładów produkujących puszki. Zniszczyłyby to główny rynek producentów unijnych, co oznacza, że cła antydumpingowe są sprzeczne z interesem samego przemysłu Unii.

(225) Argument ten opiera się na założeniu, że wpływ ceł na użytkowników byłby szkodliwy do tego stopnia, że doprowadziłyby do załamania się produkcji puszek w Unii. Jak wynika z analizy przedstawionej w sekcji 7.3 poniżej, nie wykazano jednak, że jest prawdopodobne, by scenariusz ten się urzeczywistnił.

(226) W związku z tym i wobec braku innych uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 368–370 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7.2. Interes importerów niepowiązanych i przedsiębiorstw handlowych

(227) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń Steelforce stwierdziło, że Komisja popełniła błąd w ocenie interesu importerów. Komisja uznała, że przywóz produktów powleczonych cyną stanowił niewielką część obrotu grupy Steelforce, natomiast na kwestionariusz odpowiedziało przedsiębiorstwo Steelforce Packaging BV, odrębny podmiot, który odnotowałby znacznie większy wpływ.

(228) Komisja wyjaśniła, że Steelforce Packaging BV rzeczywiście jest tylko jednym z przedsiębiorstw należących do grupy Steelforce, podczas gdy wnioski Komisji zawarte w motywach 373 i 374 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczyły całej grupy Steelforce.

(229) Nie podważa to jednak wniosków wyciągniętych w tych motywach. W kwestionariuszach Komisji wymagano przedstawienia danych (w szczególności na temat obrotu i rentowności) na poziomie całej działalności w Unii właśnie po to, aby dokładnie zobrazować wpływ na ogólną sytuację importera w Unii.

(230) Wobec powyższego i biorąc pod uwagę fakt, że żaden inny importer ani żadne inne przedsiębiorstwa handlowe nie zgłosiły sprzeciwu wobec ceł, Komisja podtrzymała swoje ustalenie, że cła prawdopodobnie nie będą miały znaczącego negatywnego wpływu na sytuację importerów i przedsiębiorstw handlowych w Unii.

(231) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń Steelforce argumentowało, że jeżeli Komisja zamierzała na podstawie danych uzyskanych od Steelforce wyciągnąć wnioski na temat tego, w jaki sposób cła antydumpingowe mogą wpłynąć na importerów, wnioski te powinno się wyciągać na podstawie danych dotyczących całej działalności prowadzonej w Unii przez Steelforce Packaging BV, czyli podmiot w ramach grupy Steelforce, który zajmuje się przywozem produktów powleczonych cyną, a nie przez całą grupę Steelforce.

(232) Również CISA stwierdziło, że Komisja nie powinna oceniać wpływu ceł na poziomie grupy, lecz raczej na poziomie podmiotu.

(233) Komisja nie wyciągnęła jednak żadnych wniosków na temat wpływu ceł na innych importerów na podstawie danych zebranych od Steelforce. Zamiast tego wnioski zawarte w motywach 371–374 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych oraz w motywach 227–230 powyżej odnosiły się wyłącznie do Steelforce. Analiza ta, rzeczywiście uwzględniająca wyniki całości Steelforce przedstawione w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, nie wykazała, że cła będą miały na te wyniki znaczący wpływ.

(234) Pod tym względem Komisja nie znalazła uzasadnionego powodu, aby dokonać ponownej oceny swojego podejścia i przeanalizować wyłącznie wyniki Steelforce Packaging BV. Jak wyjaśniono w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i jak wynika z dowodów zebranych podczas weryfikacji na miejscu, kilka podmiotów grupy Steelforce w Unii było w pewnym stopniu zaangażowanych w przywóz i odsprzedaż produktów powleczonych cyną, a odpowiednio dane skonsolidowano na poziomie grupy. Wyodrębnienie tylko jednego przedsiębiorstwa z grupy w celu oceny wpływu wywieranego wyłącznie na nie byłoby sprzeczne z faktami ustalonymi w toku dochodzenia.

(235) Jeżeli chodzi o importerów w ujęciu ogólnym, jak wyjaśniono w motywie 375 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i w motywie 231 powyżej, Komisja mogła jedynie stwierdzić, że cła nie miałyby na nich znaczącego wpływu, ponieważ żaden inny importer z wyjątkiem Steelforce nie zgłosił sprzeciwu wobec ceł ani też nie przedstawiono żadnych argumentów dotyczących tego, w jaki sposób przywrócenie równych warunków działania miałyby negatywny wpływ na pozycję konkurencyjną importera.

7.3. Interes użytkowników, konsumentów lub dostawców

7.3.1. Twierdzenia dotyczące dostępności i niezawodności dostaw

(236) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Steelforce i MPE powtórzyły swoje stwierdzenia, że przemysł Unii nie jest niezawodnym źródłem dostaw, ponieważ użytkownicy często borykają się z opóźnieniami w dostawach od producentów unijnych. Steelforce odniosło się do e-maili, które przekazało w ramach wcześniejszych uwag i w których opisano przypadki znacznych opóźnień w dostawach od producentów unijnych, i zauważyło, że przedsiębiorstwo Massilly argumentowało, iż unijni producenci blachy białej mają ograniczone moce produkcyjne i bardzo rygorystyczną politykę prognozowania, w której zakazuje się jakichkolwiek odchyłeń ilościowych i wyższych cen. Stowarzyszenie MPE przekazało jako dowód kilka e-maili od swoich członków. MPE powtórzyło również, że cła doprowadzą do niewystarczającej podaży w Unii produktów powleczonych cyną. CISA poparło te uwagi.

(237) Ponadto Steelforce argumentowało, że utrzymanie harmonogramu produkcji w sektorach przemysłowych niższego szczebla jest uzależnione od przywozu z Chin. MPE utrzymywało, że przemysł opakowaniowy niższego szczebla nie byłby w stanie wrócić do dostaw z innych państw trzecich, ponieważ Chiny są zdecydowanie największym źródłem dostaw poza przemysłem Unii.

(238) EUROFER odpowiedziało na te stwierdzenia, argumentując, że światowe moce produkcyjne, z wyłączeniem mocy w Unii i Chinach, wynoszą [8–13] mln ton i produkcja ta mogłaby zostać skierowana na rynek unijny.

(239) Steelforce argumentowało, że moce te nie uwzględniały popytu w państwach trzecich ani wśród ich odpowiednich partnerów handlowych i w związku z tym nie mogłyby zostać przekierowane do Unii.

(240) Ponadto MPE stwierdziło, że łączny wpływ środków ochronnych i antydumpingowych spowoduje poważne problemy dla unijnego przemysłu opakowań metalowych, pod względem zarówno dostępności dostaw, jak i rosnących kosztów produkcji.

(241) Celem środków antydumpingowych nie jest powstrzymanie przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, lecz zapewnienie, aby przywożone towary wprowadzane na rynek unijny po uczciwych cenach. Właśnie przez ten pryzmat trzeba ocenić wpływ ceł na użytkowników.

(242) Komisja nie mogła zatem przyjąć argumentów, że nałożenie ceł doprowadzi do braku dostaw w Unii. Ponadto, jak opisano już w motywie 383 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych (i szczegółowo omówiono w motywie 145 powyżej), nawet w bardzo mało prawdopodobnym scenariuszu, który przewiduje zniknięcie całego przywozu do Unii, moce produkcyjne w Unii są wystarczające do zaspokojenia całkowitego unijnego popytu. Dodatkowo istnieją różne inne źródła dostaw z państw trzecich.

(243) Ponadto, choć MPE wykazało, że niektórzy jego członkowie borykali się z opóźnieniami w dostawach od producentów unijnych, Komisja nie może przyjąć argumentu, że można temu zaradzić jedynie za sprawą przywozu z Chin. W toku przedmiotowego dochodzenia Komisja ustaliła, że czas dostawy z Unii jest znacznie krótszy niż z Chin, przy czym niektórzy użytkownicy podkreślali z kolei wysoki stopień niezawodności producentów unijnych.

(244) W odniesieniu do argumentu MPE przedstawionego w motywie 240 powyżej Komisja przypominała, że środki ochronne⁽²⁴⁾ są mechanizmem tymczasowym, a ponadto żadne cła, które byłyby należne w ramach mechanizmu ochronnego, nie będą łączone ze cłami antydumpingowymi wynikającymi z przedmiotowego dochodzenia. W związku z tym argument ten był bezprzedmiotowy.

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/1782 z dnia 24 czerwca 2024 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 wraz z przedłużeniem środka ochronnego w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali, C/2024/4200 (Dz.U. L, 2024/1782, 25.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1782/oj).

- (245) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń CISA poszerzyła swoje argumenty dotyczące dostępności mocy produkcyjnych Liberty i Acciaierie, już przeanalizowane w motywach 147–150 powyżej, o analizę interesu Unii. CISA stwierdziło, że nie jest realistyczne oczekiwanie, aby zdolności te mogły zostać szybko przywrócone, i że w związku z tym istnieje ryzyko niedoboru dostaw.
- (246) Steelforce i MPE powtórzyły swoje uwagi dotyczące domniemanego braku terminowych i regularnych dostaw w Unii. MPE przypomniało dowody przedstawione przez kilku swoich członków, którzy wskazali na opóźnienia w dostawach od producentów unijnych i wyrazili sprzeciw ze względu na to, że Komisja najwyraźniej przywiązywała większą wagę do opinii innych użytkowników, którzy podkreślali wiarygodność producentów unijnych. Steelforce postawiło retoryczne pytanie, dlaczego nadwyżka dostępnych unijnych mocy produkcyjnych nie jest wykorzystywana do zapewnienia niezawodnych dostaw na rzecz użytkowników unijnych, oraz odesłało do przedstawionego przez MPE dowodu wskazującego na coraz dłuższy czas realizacji i pogarszanie się tej tendencji od 2022 r.
- (247) Jak już wskazano w motywach 149 i 145 powyżej, nawet po wyłączeniu zakładów Liberty i Acciaierie z danych dotyczących unijnych mocy produkcyjnych całkowite unijne moce produkcyjne nadal przekraczały łączny popyt w Unii we wszystkich latach okresu badanego. Komisja odrzuciła zatem argument CISA jako bezprzedmiotowy.
- (248) W odniesieniu do uwag MPE Komisja wyjaśniła, że nie zdecydowała się na potraktowanie opinii niektórych użytkowników jako bardziej wiarygodnych niż opinie członków MPE. Zamiast tego Komisja stwierdziła w motywie 243 powyżej, że kilka przypadków problemów z dostawami wykazanych przez niektórych członków MPE, w szczególności gdy niektórzy inni użytkownicy chwalili niezawodność przemysłu Unii, nie prowadziło do wniosku, że przemysł Unii jako całość co do zasady nie byłby w stanie w odpowiednim czasie i w odpowiedni sposób dostarczać produktów powleczonych cyną.
- (249) Nawet gdyby tak było, jak już wskazano w motywie 243 powyżej, Komisja nie dostrzegła, w jaki sposób w rozwiązaniu tego problemu mogłoby pomóc nienakładanie ceł antydumpingowych na przywóz z Chin, który cechuje się jeszcze dłuższym czasem dostawy.
- (250) Ponadto w odniesieniu do argumentu Steelforce Komisja wskazała, że w 2022 r. popyt w Unii oraz wielkość produkcji i sprzedaży producentów unijnych były wszystkie wyższe niż w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem. Z danych MPE przytoczonych przez Steelforce wynika jednak, że w 2022 r. prawdopodobieństwo realizacji przez przemysł Unii dostaw w terminie i w całości (dostawy „OTIF”, z ang. „on time, in full”) było również najwyższe. Realizacja dostaw OTIF zaczęła ulegać pogorszeniu dopiero w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ zwiększała się penetracja rynku unijnego przez przywóz produktów po cenach dumpingowych, co zmniejszało udział przemysłu Unii w rynku i stawiało go w coraz bardziej niepewnej sytuacji finansowej. Nie uzasadnia to twierdzenia, że przemysł Unii nie byłby w stanie terminowo zaopatrywać swoich klientów, gdyby miał do czynienia ze standardowym (wyższym) poziomem popytu.

7.3.2. Argumenty dotyczące wpływu ceł antydumpingowych na sektory niższego szczebla

- (251) Steelforce, Massilly, Trivium, MPE i CISA nie zgodziły się z oceną Komisji dotyczącą tego, jak cła będą wpływać na sektory niższego szczebla.
- (252) MPE twierdziło, że wniosków Komisji co do tego, jak cła antydumpingowe wpłyną na koszty produkcji ponoszone przez Trivium i Massilly, nie można rozszerzyć na wszystkich użytkowników, ponieważ oba te przedsiębiorstwa pozyskiwały z Chin stosunkowo niewielką część ogółu dostaw produktów powleczonych cyną. MPE zauważyło, że dokładniejszy obraz ogólnej sytuacji uzyskano by, gdyby obliczenia te przeprowadzono przy założeniu, że producenci opakowań metalowych pozyskiwali z Chin średnio 23,4 % swoich dostaw produktów powleczonych cyną, zgodnie z udziałem w rynku przywozu z Chin w okresie objętym dochodzeniem. Jeśli założy się także, że na produkty powlezione cyną przypada 50 % kosztów produkcji ponoszonych przez poszczególnych użytkowników, w wyniku tych obliczeń całkowite koszty produkcji zwiększają się o 5–6 %.
- (253) Podobnie podczas weryfikacji na miejscu Massilly wykazało, że wpływ ceł będzie głównie oddziaływać tylko na niektóre jego zakłady, ale w znacznie większym stopniu, niż Komisja uznała w motywach 384–387 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

- (254) Z kolei Steelforce twierdziło, że wzrost kosztów producentów puszek nawet o 2 % jest znaczący dla przemysłu tak wrażliwego na ceny i wpłynie na konkurencyjność tych producentów. Steelforce powtórzyło również argumenty wysunięte przez Massilly na wstępnym etapie, zgodnie z którymi cła uderzą w cały łańcuch wartości niższego szczebla, w tym przemysł spożywczy. Steelforce zauważyło, że podczas gdy zatrudnienie w przemyśle Unii wynosiło około 5 000–6 000 ekwiwalentów pełnego czasu pracy („EPC”), samo MPE deklaroowało, że należący do tego stowarzyszenia producenci puszek w Unii zatrudniali bezpośrednio ponad 66 000 pracowników, w związku z czym wpływ na interes Unii jest znaczący. Mianowicie klienci producentów puszek na żywność jeszcze szybciej przejdą z puszek cynowych na opakowania innego rodzaju (z PET lub tworzyw sztucznych), podczas gdy przywóz puszek już napełnionych żywnością jeszcze zwiększy presję na łańcuchy wartości niższego szczebla. CISA poparło te argumenty.
- (255) Steelforce argumentowało, że dobrym przykładem jest dochodzenie antydumpingowe w sprawie ECCS, w którym to przypadku po nałożeniu przez Komisję ostatecznych ceł antydumpingowych⁽²⁵⁾ łańcuch wartości niższego szczebla (producenci puszek) załamał się pod zagraniczną presją konkurencyjną, co poskutkowało zmniejszonym popytem na samą ECCS.
- (256) Ponadto MPE stwierdziło, że należy chronić cały łańcuch niższego szczebla, ponieważ w przeciwnym razie cła zagroziłyby konkurencyjności przemysłu opakowaniowego, w szczególności w świetle stale rosnącego przywozu do Unii pustych puszek i komponentów puszek.
- (257) W odniesieniu do twierdzenia MPE przedstawionego w motywie 252 powyżej Komisja przypominała, że przy wysuwaniu wniosków opierała się na dowodach znajdujących się w aktach sprawy. W tym względzie szacunki i wnioski Komisji zawarte w motywie 386 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych rzeczywiście opierają się na kompleksowych, szczegółowych danych przedstawionych przez Trivium i Massilly w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, które to dane w przypadku Massilly zostały potem zweryfikowane.
- (258) Z drugiej strony nawet gdyby obliczenia MPE były poprawne, MPE nie przedstawiło dowodów ani konkretnych przykładów użytkowników mających tak wysoki udział produktów powleczonych cyną w kosztach produkcji, a jednocześnie przywożących tak dużą część tych produktów z Chin. Nie wykazano również, by użytkownicy nie mieli w portfelach produktów wyrobów innych niż puszki cynowe, i w takiej sytuacji wpływ ceł na ich całą działalność byłby mniej wyraźny. Wręcz przeciwnie, obaj użytkownicy, którzy odpowiedzieli na pytania zawarte w kwestionariuszu, mają w portfelu produktów inne wyroby.
- (259) Ponadto zakłada się, że gdyby istnieli użytkownicy, którzy cechują się znacznie wyższym udziałem produktów powleczonych cyną w kosztach produkcji, a także pozyskują znacznie większą część tych produktów z Chin i w związku z tym są bardziej narażeni na skutki ceł, tacy użytkownicy by się zgłosili i współpracowali w dochodzeniu, aby udowodnić Komisji, że cła rzeczywiście miałyby tak szkodliwy wpływ na ich działalność. Tak jednak nie było.
- (260) Jeżeli chodzi o twierdzenie Massilly zawarte w motywie 253 powyżej, choć Massilly rzeczywiście wykazało, że wpływ ceł na niektóre części jego działalności będzie większy niż na inne, nie podważa to wniosków, jakie Komisja wysunęła w odniesieniu do tego użytkownika. Jak wyjaśniono już w motywie 229 powyżej, Komisja oceniła wpływ ceł na poziomie całej działalności w Unii, aby zobrazować, jak oddziaływałyby one na ogólną sytuację użytkownika w Unii, a nie tylko na część jego działalności.

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/2247.

- (261) Jeśli chodzi o argumenty dotyczące presji konkurencyjnej na sektory niższego szczebla, jako dowód na poparcie tych argumentów Komisja otrzymała prezentację zawierającą wrażliwe i niezweryfikowane dane. Prezentacja dotyczyła kształtowania się różnic cenowych między opakowaniami z różnych materiałów (w tym cyny i tworzywa sztucznego) oraz zmian udziału, jaki w rynku opakowań miały opakowania z różnych materiałów (w tym cyny i tworzywa sztucznego) od 2020 r. Prezentacja ta zawierała również dane Eurostatu pokazujące zmiany w przywozie puszek i komponentów cynowych (wieczek, nakrywek itp.). Ponadto prezentacja przedstawiała dowód anegdotyczny na przeniesienie za granicę działalności w zakresie napełniania puszek.
- (262) Tendencje przedstawione w prezentacji nie wskazywały, że w wyniku nałożenia ceł nastąpiłby rozpad łańcuchów wartości niższego szczebla. Ponadto, jak pokazano w tabelach 4, 8 i 12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, spośród wszystkich lat okresu badanego ceny blachy białej były najwyższe w 2022 r.
- (263) Podobnie, choć zdaniem Steelforce wiadomo jest, że w następstwie dochodzenia w sprawie wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem rynki niższego szczebla doświadczyły niemożliwej do przewyżnienia presji ze strony konkurencyjnych produktów zagranicznych, nie przedstawiono żadnych istotnych dowodów, aby to wykazać. Steelforce podało odesłania do publicznych oświadczeń włoskiego producenta żywności Del Monte, który otworzył nowy zakład w Indiach⁽²⁶⁾. Tego jednego przykładu, w którym nie wskazano nawet powodów otwarcia rzeczonego zakładu, nie można było uznać za wystarczający do wysunięcia wniosku, że dochodzenie w sprawie wyrobów ze stali powlekanej elektrolitycznie chromem doprowadziło do niemożliwej do przewyżnienia presji ze strony konkurencyjnych produktów zagranicznych.
- (264) Ponadto w odniesieniu do stwierdzenia MPE, że należy chronić cały łańcuch wartości niższego szczebla, Komisja zauważyła, że z danych Eurostatu rzeczywiście wynikało, iż przywóz puszek i komponentów cynowych (wieczek, nakrywek itp.) do Unii się zwiększa.
- (265) Jeśli chodzi o puste puszkę, przywóz z Chin rośnie, ale zajmuje dopiero trzecie miejsce pod względem ilości (po Zjednoczonym Królestwie i Turcji). Ponadto wielkość przywozu ogółem między 2020 r. a 2024 r. pozostała zasadniczo bez zmian (ponieważ przywóz ze Zjednoczonego Królestwa zmniejszył się równie znacząco), w związku z czym nie można stwierdzić, czy przywóz ten miał szkodliwy wpływ na udział w rynku użytkowników w Unii, tj. producentów puszek cynowych.
- (266) Z drugiej strony przywóz komponentów cynowych z Chin od 2020 r. znacznie rósł i zyskiwał największy udział w przywozie ogółem (przy czym kolejnymi dwoma największymi źródłami przywozu były Turcja i Zjednoczone Królestwo).
- (267) W każdym razie wydaje się, że te tendencje wzrostowe rozpoczęły się już kilka lat temu, a zatem są niezależne od trwającego dochodzenia. Nic nie wskazuje na to, że nienałożenie ceł antydumpingowych na produkty powleczone cyną zatrzyma lub odwróci te tendencje. Ponadto puszkę i komponenty cynowe nie wchodzi w zakres produktu objętego obecnym dochodzeniem, w związku z czym Komisja nie może w ramach tego dochodzenia nałożyć ceł na produkty niższego szczebla, jak sugerowało MPE.
- (268) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń CISA stwierdziło, że wnioski wyciągnięte przez Komisję na podstawie informacji pochodzących od tylko dwóch przedsiębiorstw, Trivium i Massilly, mogą nie być reprezentatywne dla szerszego sektora, zwłaszcza biorąc pod uwagę wielkość tych dwóch użytkowników. CISA argumentowało ponadto ogólnie, że przeprowadzona przez Komisję analiza wpływu ceł na użytkowników była niewystarczająca pod względem wpływu na koszty produkcji i presję konkurencyjną na rynku unijnym i rynkach eksportowych.
- (269) Z drugiej strony MPE powtórzyło swoje argumenty dotyczące presji konkurencyjnej na użytkowników działających w łańcuchu wartości opakowań żywności wywieranej przez (i) tani przywóz metalowych półproduktów opakowaniowych, a także napełnionych puszek z żywnością i aerozoli, pochodzących głównie z Chin, oraz (ii) alternatywne materiały opakowaniowe (takie jak tworzywa sztuczne). Powoduje to wrażliwość cenową sektora opakowań metalowych, która uniemożliwia mu absorpcję lub przeniesienie na konsumentów jakiegokolwiek wzrostu kosztów produkcji wynikającego z nałożenia ceł antydumpingowych.

⁽²⁶⁾ <https://www.delmontefoods.in/our-culture> (dostęp 11 marca 2025 r.).

- (270) MPE twierdziło ponadto, że wnioski Komisji zawarte w motywach 258–259 opierają się na argumentach spekulacyjnych; nawet jeśli niektórzy użytkownicy mogliby mieć w swoim asortymencie inne wyroby, MPE uznało to za nieistotne do celów przedmiotowego dochodzenia. Podobnie MPE twierdziło, że poziom zaangażowania użytkowników w dochodzenia antydumpingowe i w przedmiotową sprawę jest niski, ponieważ Komisja nie uwzględniła w wystarczającym stopniu ich obaw.
- (271) CISA nie przedstawiło jednak żadnych argumentów dotyczących tego, w jaki sposób dzięki zastosowaniu innych metod analitycznych analiza Komisji byłaby bardziej odpowiednia, ani nie przedstawiło żadnych nowych dowodów, które podważałyby wcześniejsze wnioski Komisji.
- (272) Podobnie MPE nie przedstawiło również nowych dowodów na poparcie swoich wcześniejszych twierdzeń. Komisja wskazała jednak, że uważnie przeanalizowała wszystkie dowody i argumenty przedstawione przez wszystkie zainteresowane strony, w tym importerów i użytkowników.
- (273) W toku dochodzenia stwierdzono dumping i szkodę oraz związek przyczynowy między nimi. W tym właśnie kontekście Komisja przeanalizowała wszystkie informacje i dowody przedstawione jej przez inne zainteresowane strony, w tym MPE, użytkowników i importerów, dotyczące interesu Unii. Obejmowały one kompleksowe odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez dwóch użytkowników, Massilly i Trivium. Na podstawie ich kompleksowych i, w przypadku Massilly, zweryfikowanych danych, Komisja stwierdziła, że cła nie miałyby znaczącego negatywnego wpływu na tych użytkowników.
- (274) Chociaż Komisja sprawdziła wszystkie przedstawione jej informacje, nie otrzymała jednak od żadnego indywidualnego użytkownika możliwych do zweryfikowania dowodów, które wskazywałyby, że w dużej skali korzysta on z przywozu z Chin i w związku z tym nałożenie ceł antydumpingowych dotknie go w nieproporcjonalnym stopniu. Wniosków dotyczących powodów braku takiej współpracy nie można wykorzystywać jako argumentu dowodzącego, że użytkownicy rzeczywiście odczuwają znaczący negatywny wpływ, a tym bardziej nie mogą one zastąpić pochodzących od użytkowników rzeczywistych wyczerpujących dowodów niezbędnych do wykazania takich skutków.
- (275) Jak już wyjaśniono, dowody, którymi dysponowała Komisja (odnoszące się do następstw sprawy dotyczącej ECCS lub sytuacji w sektorze opakowań w okresie badanym), nie wskazywały na to, że nałożenie ceł miałyby prawdopodobnie znaczący negatywny wpływ na sektory przemysłowe niższego szczebla, nawet jeśli podniosłoby to ceny produktów powleczonych cyną w Unii. Jak już wspomniano w motywie 262 powyżej, ceny produktów powleczonych cyną były rzeczywiście najwyższe w 2022 r. Zaden z dowodów przedstawionych Komisji nie wykazał znacznego pogorszenia we wspomnianym roku pozycji rynkowej ani wyników sektorów przemysłu wykorzystujących produkty powlezione cyną.
- (276) W związku z tym na podstawie wszystkich dowodów przedstawionych przez wszystkie zainteresowane strony, które były zaangażowane w tę sprawę, Komisja nie mogła stwierdzić, że środki miałyby tak negatywny wpływ na sektory niższego szczebla, że przeważałby on nad potrzebą ochrony producentów unijnych przed dumpingiem wyrządzającym szkodę.

7.3.3. Twierdzenia dotyczące wpływu ceł na unijną politykę ochrony środowiska

- (277) Steelforce twierdziło, że Komisja nie uwzględniła w wystarczającym stopniu wpływu ceł na unijną politykę ochrony środowiska. Steelforce nie zgodziło się ze przedstawionym w motywie 389 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stwierdzeniem, że Komisja nie miała wystarczających dowodów, aby ustalić, że nałożenie ceł miałyby negatywny wpływ na unijną politykę ochrony środowiska. Steelforce argumentowało, że przedstawiono wystarczające dowody i że Komisja była zobowiązana do dalszego zbadania tej kwestii.
- (278) Komisja nie zgodziła się z tą oceną, ponieważ wszystkie zainteresowane strony jedynie domniały, że nałożenie ceł doprowadzi do radykalnego przejścia z opakowań cynowych na inne rodzaje opakowań (mniej przyjazne dla środowiska), co zagrazi celom środowiskowym Unii.
- (279) Jak oceniono jednak w sekcji 7.3.2 powyżej, nie przedstawiono żadnych przekonujących dowodów na to, że nałożenie ceł antydumpingowych miałyby taki skutek. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (280) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń CISA, MPE i Steelforce powtórzyły swoje wcześniejsze argumenty dotyczące niezgodności ceł antydumpingowych nałożonych na przywóz produktów powleczonych cyną z Chin z unijną polityką ochrony środowiska.

(281) Te powtórzone argumenty opierały się jednak na założeniu, że Komisja uzna, iż nałożenie ceł doprowadziłoby w sektorze opakowań do znacznego zastąpienia produktów powleczonych cyną innymi materiałami. Ponieważ Komisja nie wycofała swoich wcześniejszych wniosków w tej kwestii (zob. podsekcja 7.3.2 powyżej), uznała te powtórzone argumenty za bezprzedmiotowe.

7.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

(282) Komisja przypomniała, że – jak już wskazano w motywie 391 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych – przemysł Unii obejmujący produkty powlezione cyną znajduje się w niepewnej sytuacji. Przemysł Unii przez większą część okresu badanego przynosił straty, podczas gdy współpracujący importer i obaj użytkownicy, którzy przedłożyli odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, byli jednak rentowni.

(283) Na podstawie powyższego Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że nie istnieją przekonujące powody pozwalające stwierdzić, że wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu produktów powleczonych cyną pochodzących z Chin nie leży w interesie Unii.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

8.1. Środki ostateczne

(284) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.

8.2. Forma środków

(285) W swoich uwagach na temat rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych MPE zwróciło się o zmianę formy ceł na stałe cła albo minimalną cenę importową w celu złagodzenia wpływu ceł na użytkowników.

(286) EUROFER sprzeciwiło się tej propozycji i stwierdziło, że nałożenie środków w postaci stałych ceł lub minimalnej ceny importowej wiąże się z ryzykiem całkowitej nieskuteczności środków, z uwagi na ogólną zmienność kosztów energii i surowców, szczególnie nasiloną w obecnej sytuacji politycznej, gdy może dojść do wojny handlowej ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki i trwają konflikty w Ukrainie i na Bliskim Wschodzie. Z drugiej strony EUROFER stwierdziło, że stałe cło lub minimalna cena importowa mogą być bardziej szkodliwe dla użytkowników, ponieważ w okresie objętym dochodzeniem ceny były stosunkowo wysokie.

(287) W tym względzie Komisja zwróciła uwagę, że MPE nie uzasadniło, jak zmiana formy ceł na stałe cła lub minimalną cenę importową ograniczyłaby wpływ ceł na użytkowników. Komisja zauważyła, że po okresie objętym dochodzeniem ceny importowe rzeczywiście spadały. Wynika z tego, że przynajmniej w perspektywie krótkookresowej zmiana formy ceł ze stawki celnej *ad valorem* na stałe cła albo minimalną cenę importową, obliczoną na podstawie wartości obowiązujących w okresie objętym dochodzeniem, w rzeczywistości sprawiłaby, że przywóz byłby jeszcze droższy niż w przypadku stawek celnych *ad valorem*.

(288) Komisja uznała zatem, że w tym przypadku najwłaściwszą formą środków są stawki celne *ad valorem*, które zapewniają optymalny balans między interesem użytkowników a koniecznością ochrony przemysłu Unii przed przywozem towarów po cenach dumpingowych.

(289) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (w %)	Margines szkody (w %)	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Grupa Baosteel: — Baoshan Iron & Steel Co., Ltd. — WISCO-Nippon Steel Tinplate Co., Ltd.	13,1	46,2	13,1
Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	46,8	62,4	46,8
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	24,6	52,0	24,6
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	62,3	71,7	62,3

(290) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Stawek tych nie można stosować w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem wytworzonego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, dlatego przywóz ten powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej”.

(291) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy przedsiębiorstwa. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽²⁷⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(292) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególne gwarantujące właściwe stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych. Stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych ma zastosowanie wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym mającym zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej”.

(293) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki celnej zgodnie z prawem celnym.

⁽²⁷⁾ E-mail: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu; European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

- (294) Jeżeli wielkość wywozu dokonywanego przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu, w szczególności po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione są odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.
- (295) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach tego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (296) Producenci eksportujący, którzy nie dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem, powinni mieć możliwość złożenia wniosku do Komisji o objęcie ich stawką cła antydumpingowego ustaloną dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Komisja powinna przychylić się do tego wniosku, o ile spełnione są trzy warunki. Nowy producent eksportujący musiałby wykazać, że: (i) nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem; (ii) nie jest powiązany z producentem eksportującym, który dokonywał takiego wywozu; oraz (iii) dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem lub przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznej ilości tego produktu.
- (297) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń EUROFER zwróciło się do Komisji, w odniesieniu do motywu 294 powyżej, o stwierdzenie, że rozpocznie ona z urzędu takie postępowanie w sprawie obejścia środków, ponieważ Komisja ma dostęp do wszystkich istotnych danych określonych we wspomnianym motywie.
- (298) Z drugiej strony MPE ponownie zwróciło się do Komisji o zmianę formy ceł w celu zminimalizowania wpływu na użytkowników.
- (299) W odniesieniu do wniosku EUROFER Komisja zauważyła, że w ramach trwającego dochodzenia nie może zakładać wszczęcia dochodzenia jakiegokolwiek rodzaju w przyszłości. Jak wskazano w motywie 294 powyżej, dochodzenie w sprawie obejścia środków można wszcząć tylko wtedy, gdy spełnione są wszystkie warunki określone w art. 13 rozporządzenia podstawowego. Wbrew twierdzeniom EUROFER Komisja nie gromadzi żadnych danych ani dowodów dotyczących, zgodnie z wymogami art. 13, praktyki, procesu lub prac, w przypadku których nie ma racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożeniem ceł. Każde potencjalne dochodzenie zostanie wszczęte indywidualnie. W związku z tym wniosek EUROFER został odrzucony.
- (300) Jeśli chodzi o ponowny wniosek MPE o zmianę formy ceł, to chociaż Komisja dążyła do osiągnięcia właściwej równowagi między interesami europejskich sektorów przemysłowych, nie wykazano, że w tym przypadku zmiana formy ceł pomogłaby użytkownikom. Jak wyjaśniono w motywie 287 powyżej, ceny importowe spadały po okresie objętym dochodzeniem. Zmiana formy ceł ze stawki celnej *ad valorem* na stałe cła albo minimalną cenę importową w rzeczywistości sprawiłaby, że przywóz byłby jeszcze droższy niż w przypadku stawek celnych *ad valorem*, przynajmniej w perspektywie krótkoterminowej.

8.3. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (301) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowych ceł antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych do wysokości ustalonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

8.4. Moc wsteczna

- (302) Jak wspomniano w sekcji 1.2. powyżej, Komisja objęła przywóz produktu objętego dochodzeniem obowiązkiem rejestracji.
- (303) Na ostatecznym etapie dochodzenia Komisja zbadała, czy kryteria zawarte w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione w odniesieniu do poboru ceł ostatecznych z mocą wsteczną.

(304) Na podstawie danych z systemu Surveillance Komisja przeanalizowała, czy nie nastąpił dalszy znaczny wzrost przywozu poza poziomem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym dochodzeniem, jak określono w art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego. Na potrzeby tej analizy Komisja porównała:

- 1) średni miesięczny przywóz od pierwszego pełnego miesiąca po wszczęciu postępowania do pełnego miesiąca, w którym miała miejsce rejestracja, (czerwiec 2024 r. – październik 2024 r.) ze średnim miesięcznym przywozem w tych samych miesiącach w okresie objętym dochodzeniem;
- 2) średni miesięczny przywóz od pierwszego pełnego miesiąca po wszczęciu postępowania do pełnego miesiąca, w którym przyjęto cła tymczasowe, (czerwiec 2024 r. – styczeń 2025 r.) ze średnim miesięcznym przywozem w tych samych miesiącach w okresie objętym dochodzeniem;
- 3) średni miesięczny przywóz od pierwszego pełnego miesiąca po wszczęciu postępowania do pełnego miesiąca, w którym miała miejsce rejestracja, (czerwiec 2024 r. – październik 2024 r.) ze średnim miesięcznym przywozem w całym okresie objętym dochodzeniem; oraz
- 4) średni miesięczny przywóz od pierwszego pełnego miesiąca po wszczęciu postępowania do pełnego miesiąca, w którym przyjęto cła tymczasowe, (czerwiec 2024 r. – styczeń 2025 r.) ze średnim miesięcznym przywozem w całym okresie objętym dochodzeniem.

(305) W żadnym z czterech porównań przedstawionych powyżej nie wykazano dalszego znacznego wzrostu przywozu poza poziomem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym dochodzeniem.

(306) W związku z tym Komisja stwierdziła, że warunki poboru z mocą wsteczną nie zostały spełnione.

9. PRZEPIS KOŃCOWY

(307) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/159⁽²⁸⁾ Komisja nałożyła obowiązujący przez trzy lata środek ochronny w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali. Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2024/1782⁽²⁹⁾ przedłużono obowiązywanie środka ochronnego do dnia 30 czerwca 2026 r. Produkt objęty postępowaniem należy do jednej z kategorii produktów objętych środkiem ochronnym. W związku z tym po przekroczeniu kontyngentów taryfowych określonych w ramach środka ochronnego cło za ilości powyżej kontyngentu i cło antydumpingowe stałyby się należne za ten sam przywóz. Ponieważ taka kumulacja środków antydumpingowych ze środkami ochronnymi może mieć większe niż pożądane skutki dla handlu, Komisja postanowiła zapobiec jednoczesnemu stosowaniu cła antydumpingowego z cłem za ilości powyżej kontyngentu w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w okresie obowiązywania cła ochronnego.

(308) Oznacza to, że jeżeli cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym to cło mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, zaczyna mieć zastosowanie do produktu objętego postępowaniem i przewyższa poziom cła antydumpingowego nałożonego na podstawie niniejszego rozporządzenia, pobiera się tylko cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym to cło mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159. W okresie równoczesnego stosowania cła ochronnego i cła antydumpingowego zawieszają się pobór ceł nałożonych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Jeżeli cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym to cło mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, zaczyna mieć zastosowanie do produktu objętego postępowaniem i jest określone na poziomie niższym niż poziom cła antydumpingowego określony w niniejszym rozporządzeniu, pobiera się cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym to cło mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, powiększone o różnicę między tym cłem a poziomem wyższego z poziomów cła antydumpingowego nałożonego na podstawie niniejszego rozporządzenia. Zawieszają się niepobraną część kwoty cła antydumpingowego.

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/159 z dnia 31 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 31 z 1.2.2019, s. 27).

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/1782 z dnia 24 czerwca 2024 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 wraz z przedłużeniem środka ochronnego w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L, 2024/1782, 25.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1782/oj).

(309) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 ⁽³⁰⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.

(310) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz cynowanych wyrobów walcowanych płaskich, z żeliwa lub stali niestopowej, pokrytych lub powleczonych cyną, nawet pokrytych tworzywem sztucznym lub lakierowanych, obecnie objętych kodami 7210 11 00, 7210 12, ex 7210 70, 7210 90 40, ex 7210 90 80, 7212 10, oraz ex 7212 40 (kody TARIC 7210 70 10 15, 7210 70 80 20, 7210 70 80 92, 7210 90 80 20, 7212 40 20 10, 7212 40 80 12, 7212 40 80 30, 7212 40 80 80 oraz 7212 40 80 85) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Grupa Baosteel: — Baoshan Iron & Steel Co., Ltd. — WISCO-Nippon Steel Tinplate Co., Ltd.	13,1 %	89LB
Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	46,8 %	89LC
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	24,6 %	
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	62,3 %	8999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że tony produktów powleczonych cyną sprzedane na wywóz do Unii Europejskiej objęte niniejszą fakturą zostały wytworzone przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do chwili przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/81 nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz cynowanych wyrobów walcowanych płaskich, z żeliwa lub stali niestopowej, pokrytych lub powleczonych cyną, nawet pokrytych tworzywem sztucznym lub lakierowanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

Artykuł 3

Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody potwierdzające, że:

- a) nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem (od 1 kwietnia 2023 r. do 31 marca 2024 r.);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia, który mógł współpracować w pierwotnym dochodzeniu; oraz
- c) faktycznie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem albo przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznych ilości tego produktu do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 4

1. Jeżeli cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym to cło mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, zaczyna mieć zastosowanie do cynowanych wyrobów walcowanych płaskich, z żeliwa lub stali niestopowej, pokrytych lub powleczonych cyną, nawet pokrytych tworzywem sztucznym lub lakierowanych, o których mowa w art. 1 ust. 1, i przewyższa cło antydumpingowe określone w art. 1 ust. 2, pobiera się tylko cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym to cło mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159.

2. W okresie stosowania ust. 1 zawieszają się pobór ceł nałożonych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. Jeżeli cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym to cło mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, zaczyna mieć zastosowanie do cynowanych wyrobów walcowanych płaskich, z żeliwa lub stali niestopowej, pokrytych lub powleczonych cyną, nawet pokrytych tworzywem sztucznym lub lakierowanych, o których mowa w art. 1 ust. 1, i jest określone na poziomie niższym niż poziom ceł antydumpingowych określony w art. 1 ust. 2, pobiera się cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym to cło mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, powiększone o różnicę między tym celem a wyższym celem antydumpingowym określonym w art. 1 ust. 2.

4. Zawieszają się część kwoty ceł antydumpingowych niepobraną zgodnie z ust. 3.

5. Zawieszenia, o których mowa w ust. 2 i 4, są ograniczone w czasie do okresu stosowania cła za ilości powyżej kontyngentu, o którym to cło mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 maja 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

CHIŃSCY WSPÓŁPRACUJĄCY PRODUCENCI EKSPORTUJĄCY NIEOBJĘCI PRÓBĄ

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Jiangsu Youfu Sheet Technology Co., Ltd.	89LD
Hesteel Group Hengshui Strip Processing Co.,Ltd. i Handan Steel Group Hengshui Cold Rolling Steel Co.,Ltd.	89LE
Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	89LF
Jiangsu Suxun New Material Co.,Ltd.	89LG
Jiangyin Comat Metal Products Co., Ltd.	89LH
GDH Zhongyue (Qinhuangdao) Tinsplate Industrial Co.,Ltd. i GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinsplate Industry Co., Ltd.	89LI